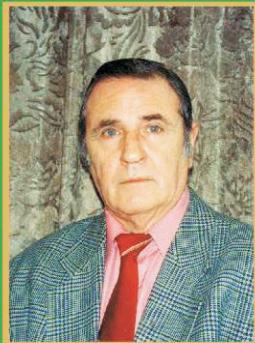

Marcel Lapteș

Vino dor lângă izvor

EDITURĂLĂU CORVIN
DEVA

S-a născut la 28 iulie 1942 în municipiul Iași. Absolvent a Facultății de Filologie, secția Limba și Literatura Română din Timișoara, specializat în etnografie și folclor.

Autor al pieselor de teatru VREAU SĂ FIU ARTISTĂ (comedie), O POVESTE DIN PĂDURE (teatrul de păpuși), MOARTEA CALULUI (comedie) în volumul 9 PIESE DE TEATRU, Deva, 1984. A semnat peste 40 de recenzii de cărți, cronică literare, bibliografii și articole de etnografie și folclor în revistele RITMURI HUNEDORENE, TRIBUNA, RAMURI, LUCEAFĂRUL, VATRA, ROMÂNIA LITERARĂ, TOMIS, MIORIȚA, BULETIN INFORMATIV (al Centrului Național București). Este redactor responsabil și coordonator al publicațiilor MIORIȚA, CAIETELE DE ETNOGRAFIE ȘI FOLCLOR „ETHNOLOGICA”. Coautor al albumului etnofolcloric TARA HATEGULUI – DIMENSIUNI SENTIMENTALE (Ed. Corvin, Deva, 2001), VECI BISERICI DE LEVN DIN JUDETUL HUNEDOARA. A mai publicat ESEURI DE ETNOGRAFIE ȘI FOLCLOR (Ed. Corvin, Deva, 2004), LUMINA DIN CUVINTE (antologie lirică a poeților populari – Ed. Corvin, Deva, 2007).

Marcel Lapteș

**Vîno dor lângă
îzvor**

*

Folclor literar din județul Hunedoara

**15
2009**

COLECȚIA „ETHNOLOGICA”

Redactor: Prof. MARCEL LAPTEŞ

Sigla colecției: SIMONA RUSU

Machetare și tehnoredactare: DANI ÁGNES

Culegerea computerizată:

MARIANA ZBERTEA, CLAUDIA MARIA ADAM

COPERTA I: La izvor,

foto: NICU JIANU

Interior I-II: Pășune cu flori (Peisaj din Țara Zarandului),

foto: NICU JIANU

Interior III-IV: Pârâiaș cu apă lină,

foto: GEORGE MUNTEAN

COPERTA IV:

Moara de la Merișor,

foto: Prof. MARCEL LAPTEŞ

Lucrare apărută la Editura CORVIN - Deva

Director: VARGA KÁROLY

Tipărită la GRAPHO TIPEX SRL - Deva

Director: FARKAS LÁSZLÓ

Adresa: 330190 Deva, o.p. 1., c.p. 138.

tel.: 0254-234500; fax: 0254-234588

e-mail: office@corvin.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Marcel Lapteş

Vino dor lângă izvor

Deva, Editura Corvin 2009

144 p; 21 cm

ISBN 978-973-622-534-5

© Toate drepturile aparțin autorului

Această carte apare sub egida:

**CENTRUL JUDEȚEAN PENTRU
CONSERVAREA ȘI PROMOVAREA
CULTURII TRADITIONALE
Hunedoara-Deva**

Director: Mariana Deac

Vino dor lângă izvor

Motto: „Satul este încarnarea unei vieți românești într-un colț minuscul al umanității.”

Dimitrie Gusti

Recunoscut ca zonă etnofolclorică cu o mare bogătie de creații artistice, din care s-a distins o literatură populară de dimensiuni impresionante, județul Hunedoara face parte din vetele românești de plămădire a poporului și limbii noastre străbune. Pe acest pământ se întâlnesc numeroase elemente de trai și cultură din orizontul arhaic al etnosului nostru național. Acestea s-au cristalizat de-a lungul vremurilor în valori etnofolclorice de mare sensibilitate care au contribuit prin marea diversitate de exprimare la unicitatea tezaurului folcloric a culturii române tradiționale.

În acest sens, volumul de folclor literar **VINO DOR LÂNGĂ IZVOR**, al prof. **Marcel Lapteș**, se înscrie în strategia noastră elaborată în cadrul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Hunedoara prin publicarea în cadrul colecției etnofolclorice **Ethnologica** a unor studii și sinteze menite să contribuie la descoperirea unor noi producții folclorice existente ca fapte vii în satele hunedorene și să le aducă în conștiința specialistilor și iubitorilor de folclor.

Din multitudinea categoriilor literare folclorice autorul ne prezintă două genuri monumentale în cadrul liricii populare: **Cântecul de dragoste și Strigătura**, prezentate în două areale etnofolclorice de mare pitoresc și complexitate artistică: **Tinutul Pădurenilor** cu împrejurimile municipiului Hunedoara, comunele Ghelari și Teliucul Inferior cu satele componente, și **Tinutul Orăștiei** cu satele de pe Văile Grădiștei, a Geoagiului, Mureșului, de la Șibot la Simeria.

Cartea aduce cititorilor interesați de eposul hunedorean, în lumina unui tipar elegant, o părticică din imensa bogătie a creației

literare populare din aceste zone etnofolclorice prin textele interesante culese, păstrând remarcabile trăsături de unicitate în tematica și estetica conținutului literar, purtând însemnele perenității spirituale ale tradițiilor seculare de vădită arhaite, ceea ce reprezintă, în ultimă constatare, identități culturale proprii, moștenite cu demnitate și păstrate cu sfîrșenie de către generații.

Volumul este structurat de către autor în două părți distincte, cu generice poetice inspirate, existente ca laitmotiv în textele literare culese: **Cine are viers și cântă** (cântece de dragoste și dor, cătanie, înstrăinare și jale, păstorești și satirice) și **Hai mândruță să jucăm** (strigături de dragoste și dor).

Autorul redescoperă astfel noi valori spirituale de literatură populară într-un timp în care tradiția are un preț derizoriu în avalanșa de importuri culturale de departe de ceea ce reprezintă identitatea și demnitatea noastră ca popor.

Textele literare, prezente în acest volum, dovedesc posibilitatea de a cerceta nemijlocit fondul tradiției satului hunedorean atunci când, având dragoste, pasiune și profesionalism, te apleci cu migală asupra rosturilor spirituale țărănești.

Din fericire etnograful și folcloristul **Marcel Lapteș** realizează acest deziderat al cercetării folclorului literar hunedorean prin inițierea și cunoașterea fondului poetic al unor genuri populare mai puțin cunoscute, altele cu totul inedite, într-un timp când viața mai curgea netulburată în matca ei firească, în unele sate cu adevărat fabuloase.

Nu avem intenția de a prezenta o analiză în detaliu a textelor literare culese de autor. Menționăm, totuși, diversitatea și valoarea textelor culese, interesul pentru exactitatea transcrierilor documentare în teren, ceea ce evidențiază orientarea chibzuită, matură și înnoitoare în folosul cunoașterii științifice a folclorului nostru.

În această direcție ni se par elocvente textele de cântece de dragoste și dor, multe aduse în atenția cercetătorilor, artiștilor populari și în general, iubitorilor de folclor ca materiale inedite, cum sunt cele din satele pădurenești, câteva cântece de cătanie (**Spune maică și ghicește, Dor de mamă, Cântec de cătanie** etc.).

La fel, în cadrul genului liric, strigăturile cuprinse în culegere evidențiază un epos arhaic, mai ales cele de pe Valea Grădiștei și din Platoul Luncanilor, adevărat tezaur literar viu, prezent la manifestările folclorice ale satelor în zilele de sărbători, la vechile hore țărănești, dar și la șezători și clăci aşa cum se țineau odată în cele mai multe din localitățile consemnate.

Valorificarea folclorului hunedorean constituie rațiunea instituției noastre de a acționa prin preocupări permanente, conștienți fiind, în virtutea adevărului fundamental, că folclorul constituie identitatea noastră etnoculturală și avem misiunea de mare răspundere în a-l așeza în rosturile sale firești.

Este de fapt, ce ne dovedește prof. **Marcel Lapteș** în cartea de față: satul hunedorean mai este încă purtătorul valorilor noastre fundamentale, iar prin pledoaria sa științifică, dar și sentimentală totodată pentru creația populară ne convinge, încă odată că satul face parte din viața noastră și aşa va rămâne.

Ec. Mariana Deac

*Director al Centrului Județean pentru
Conservarea și Promovarea Culturii
Tradiționale Hunedoara*

Argument

În 1977, am fondat în cadrul Centrului Creației Populare Hunedoara, cum se numea atunci, Asociația Artiștilor Populari sub genericul „Miorița”. Era de fapt un cenaclu de poezie populară, numită pe alocuri țărânească, care aduna oameni cu har din satele hunedorene în ale folclorului literar, dar care și „creau poezii populare”.

Atunci l-am cunoscut pe **Nicolae M. Isac**, harnic culegător de folclor, editor, înainte de al doilea război, a unei interesante reviste folclorice „Hunedoara noastră”. El a devenit atunci președintele Asociației „Miorița”. Cu acea ocazie mi-a înmânat 24 de cântece de dragoste și dor din „pădurenime” cu rugămintea, ca atunci când va fi posibil să le public într-o culegere de folclor. În acea perioadă studiam folclorul literar din **Tinutul Pădurenilor** și am avut posibilitatea să intru în contact cu o serie de valoroși informatori etnofolclorici, cu o memorie etnologică fabuloasă, de la care am cules adevărate comori de spiritualitate țărânească.

Am avut prilejul să culeg destul de multe „producții folclorice”, de ordinul sutelor, dar pentru că tehniciile de înregistrare reprezentau „un pionierat audio”, la un bătrân magnetofon „Tesla”, multe s-au pierdut datorită demagnetizării benzilor de înregistrare, încât în anul 2008, când „le-a venit rândul”, am putut salva doar câteva texte. La acestea am adăugat cele consemnate în fișele de cercetare și împreună cu textele lui Nicolae M. Isac s-a născut această modestă culegere de folclor literar.

Această carte n-ar fi apărut fără sprijinul doamnei **Mariana Deac**, directorul Centrului Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Hunedoara. Artistă tulburătoare, de mare sensibilitate, Mariana Deac a citit cu mintea și sufletul textele culese de mine și a fost impresionată de frumusețea creațiilor literare aprobată apariția cărții în cadrul Planului de tipărituri pe 2009, al instituției.

Pentru a lărgi conținutul tematic al lucrării am inclus, în al doilea capitol, un număr apreciabil de **strigături de dragoste și dor**, dintr-o zonă etnofolclorică cu adevărat extraordinară, cea a Orăștiei, atât de profundă și revelatoare pentru eposul țărănesc pe care-l conține.

Acestea au fost rodul unor cercetări, între anii 1984-1989, adiacente la o temă mai largă legată de **timpul obiceiurilor și datinilor** din zonă.

Lucrarea nu are caracter antologic ci este o simplă culegere de folclor poetic structurată pe două capitole – **Cântece de dragoste și dor și Strigături de dragoste**. În cadrul acestor texte literare nu ne-am hazardat să facem o structură pe delimitare a genurilor și subgenurilor poetice pentru că am considerat că în realitatea vie a liricii populare, nu există, din punct de vedere literar, o deosebire între, de exemplu: **doină, hore, cântec**, deci nu putem vorbi despre specii diferite.

Materialul liric al **Cântecelor** l-am împărțit după natura conținutului, în subtitluri: de dragoste și de dor, de cătanie, înstrăinare și jale, păstorești, satirice.

Strigăturile, din capitolul al doilea, au fost selectate din culegerile noastre mai vechi, eterogene ca tematică, păstrând doar cele de dragoste și dor aşa cum erau spuse la evenimentele deosebite ale comunităților: **hora satului, sezătoarea și claca**.

În privința transpunerii textelor culese în **transcrierea fonetică** trebuie să facem câteva precizări. Am considerat că este necesar să respectăm **unitatea fonetică** a textelor, nesacrificând de altfel prea mult autenticitatea fonetică originală, doar acolo unde, din **rațiuni de stilistică**, ne-am ferit să aplicăm „după ureche” transcrierea fonetică cu **semnele diacritice dialectologice** și am transcris „literar-cult” textele poetice.

Ne-am gândit că astfel vom elibera o serie de **șabloane tradiționale**, aplicate după criterii mai vechi folclorului, făcând prin acestea, să se înțeleagă mai clar **rolul și specificul actual** al cântecului și strigăturii ca posibil text de interpretare artistică a unor **interpreți folclorici**.

În același timp pentru evidențierea **parfumului fonetic** al unor

Marcel Lapteş

texte am încercat transcrieri fonologice destul de largi, în pronunția unor **expresii tipice de grai**, unitare și specifice pentru anumite sate (ex.: din Ținutul Pădurenilor), comune altora (ex.: din zona etnofolclorică a Orăștiei). Pentru aceasta nu ne-am extins explicația printr-un **glosar propriu-zis** ci am explicat cuvintele și expresiile arhaice, specifice, de cele mai multe ori, adiacent textelor prin trimiteri la subsolul paginilor.

În privința **informatorilor etnofolclorici** am procedat prin **sistemul clasic de înregistrare și consemnare directă**, fără intermediari, în dorința acurateței informației. Singura excepție se referă la manuscrisul de 24 de cântece primit de la Nicolae M. Isac, dar ne-am bazat pe credibilitatea profesională a folcloristului.

Toate aceste precizări le considerăm utile pentru specialistul obsedat de obârșie și autenticitate, pentru viitorii „utilizatori”; artiștii muzicii populare, care doresc să-și lărgescă repertoriul interpretativ.

Prof. Marcel Lapteş

Cine are viers și cântă

*

I. Cântece de dragoste și dor

1. Aseară te-am aşteptat

Trandafir mândru rotat
Aseară te-am aşteptat
Dacă văzui că nu vii
Pusei doru căpătăi
Cu dragostea mă-nveli
Doamne rău mă odihni.
Răsărit-a luna-n prag
Nu-i aici cine mi-e drag
Răsărit-a luna-n şură
Nu-i aici cine-mi dă gură.

2. La fântâna dorului

Foicică foaie verde,
Bade, mă tem că te-oi pierde,
Că te-am mai pierdut odată
Şi te-am căutat vara toată,
Te-am pierdut şi te-am aflat
La fântâna dorului
Din mijlocul codrului.
Dorul iese şi mă-ntreabă:
- „Ce-ai pierdut mândruţă dragă?”
- Ce-am pierdut nu mai găsesc
Rău îmi pare că trăiesc.

3. Păsărică din Ardeal

- Păsărică din Ardeal,
De ce zbori din deal în deal
Şi nu stai la munte sus
Unde bade-al meu s-a dus?
- Sus la munte eu am fost
Şi necazul m-a întors,
Mi-am pus cuibul dorului
Sus în vârful muntelui
În cetina bradului.
Vântul când s-a-nțurvinat
Cuibuşorul mi-a stricat.
- Păsărea cu glas duios
Mută-ți cuibul mai în jos,
Jos în vale la zăvoi
Unde n-ai griji şi nevoi.
- Şi-acolo eu mi-am făcut
Cuibul meu, cum am putut,
Pe marginea drumului
Pe creanga alunului.
Oameni răi pe drum treceau
Şi cu pietre-n el loveau.
- Păsărică, păsărea,
Zboară ici, zboară colea
Zboară lângă casa mea
Că de grijă ţi-oi purta.
- Eu la tine n-oi zbura
Că şi-a ta inima-i rea
Că bădiţa te-a lăsat.

4. Verde-i frunza de brândușă

Verde-i frunza de brândușă
Am avut o cărărușă
Ce ducea la mândra-n ușă –
Dușmanii se mâniară
Cărărușa-mi astupară.
Dar nici eu nu zăbovi
Altă cărare-mi făcui,
Mai dreaptă și mai frumoasă
Printre flori și iarbă deasă
Și pe ea plecai voios
Când călare, când pe jos –
Dușmanii dacă aflară
Mai tare se mâniară
Și cărarea-mi astupară.
Hai mândro la mine-acasă
Căci dușmanii nu ne lasă
Căci și-aseară se jurară
Să-mi astupe calea iară.

5. Dorule de la Hășdău

Du-te dorule-n Hășdău
Acolo-i bădița-al meu,
Spune-i că te-am trimis eu.
Și spune-i de bună seamă
Că de când este cătană
Îmi face maica dojană,
Dojană ziua prin casă

Dojană seara la masă,
La altul să-i fiu mireasă.
Du-te dorule și-i spune
Că-l aştept până când vine
Și când badea s-o întoarce,
Amândoi nuntă vom face.

6. Mândro de ți-e voia ta

Verde frunză de susai,
Știi tu mândro ce ziceai
În poiană când cântai
Și lângă mine erai?
Că nu este om pe lume
Să-ți fie mai drag ca mine,
Că-n viață, cât trăiești
Pân' la moarte mă iubești.
Verde foaie de nagără
Dar ce-am aflat eu aseară
Că ți-au venit pețitori,
Pân-acuma de trei ori,
Și la unul dintre ei,
Tu i-ai spus mândro că-l vrei.
Mândro, de ți-e voia ta
Te poți oricând mărita,
Că-mpotrivă nu-țivoi sta,
În inimă te-oi purta
Și-alta-n loc mi-oi căuta.

7. Aseară și-alaltă seară

Aseară și-alaltă seară
Fluiera badea pe-afară,
Fluiera și-apoi trecea
Tot în ciuda mea făcea
Că și-a căpătat alta
Aproape de casa mea.
Capătăți bade și-o mie
Că tot nu-mi seamănă mie
Nici la ochi, nici la sprâncene,
Nici la buze subțirele;
Nici la stat, nici la umblare,
Nici la lucru pe ogoare.

8. Mama când m-o fost făcut

Grâuleț de arnăut,(*)
Mama când m-o fost făcut
Tare bine i-a părut.
De drag și părere bună
Mi-a făcut scutec de lână
Scărmănată la mașină,
Și fașă de strămătură
La mijloc cu-ndoitoră
Și leagăn de tulipan
Cu talpa de măgheran,
Pernă moale de bumbac
Ca să pot dormi pe plac
Și țol alb sub mine-ntors
Să nu cad din leagăn jos.

(*)arnăut – grâu mărunț

9. Ca sălcuța din vâlcea

Mama când mă legăna
Din gură tot îmi cânta:
„Să crești mare fata mea
Ca sălcuța din vâlcea,
Și mândră ca floarea-albastră
Ce crește-n grădina noastră”.
Mare dacă eu crescui
Mândră tare mă făcui,
Numai că noroc n-avui,
Căci noroc de-aș fi avut
Badea nu m-ar fi urât,
Și norocul de-ar fi stat,
Badea nu s-ar fi nsurat.

10. M-o trimăs mama

M-o trimăs mama la vie
S-aduc poamă – razachie –
Razachie n-am găsit
Cu badea m-am întâlnit.

Badea cu nărav și dor
Mă țucă de mai să mor.
Mama dacă a aflat
Tare rău că m-o certat.

Lasă mamă c-altădată
Nu-ți mai spun, să mă vezi moartă,
Să mă țuce cât i-o place
Nu-ți mai spun, orice mi-ai face.

11. Cântă cucul, mierla cântă

Floricică de lalea,
Cânt-un cuc și-o turturea,
Glas ca mândra n-or avea.
Și nici cântecul mierlei
Nu-l întrece pe-al mândrei.
Cântă cucul, mierla cântă
Frunza-n codru stă și-ascultă,
Cântă cucul, turtureaua
Mișcă-n codru rămureaua...
Dar mândruța mea când cântă
Rămâne pădurea mută,
Toată lumea o ascultă.
Stau și eu și-ascult la ea
Pân' mă doare inima.
Cântă mândro, cântă, cântă,
Că mi-e inimioara ruptă,
Cântă mândro și doinește
Și de dor mă lecuieste.

12. Dorul

Frunză verde trei măslini,
Dorule, ce stai de mine
De mă măi, mă fugărești
Parcă nu știu ce poftești?
Du-te dor și iar te-ntoarce,
Fugi de-aici și vino-ncoace.

Dar dorul nu știe multe
Și nu vrea să mă asculte,
Tot mă-ndeamnă ca ieri seară
Să mă duc la mândra iară.

Când pe vale, când pe deal,
Când pe jos și când pe cal.

La mândra dacă sosesc
Dorul mi-l mai potolesc
Că mândra, de-nadins parcă,
Mă sărută și mă/mpacă.
„Du-te dorule cu bine,
Lasă-l pe badea la mine”.
Stau la mândra cât mă ține,
Vin acas’ și n-ajung bine,
Că dorul iar se adună
Și la mândra iar mă mâna,
Când pe vale, când pe deal,
Când pe jos și când pe cal.

13. Hai mândro pe mal la Strei

Frunză verde foi costrei
Hai mândro pe mal la Strei
La poiana cu doi tei
Să culegem ghocei.

Eu să culeg ghocei,
Tu să-ți faci salbă din ei,
Până prinzi floare de floare
Eu să-ți fur o sărutare,

Până faci și cununiță
De trei ori să-mi dai guriță,
Iar cercei când o să ai
Înc-un sărutat să-mi dai.

14. Am plecat la cununie

Ieşi măicuţă de sub glie
C-am plecat la cununie,
Cu cine nu mi-e drag mie;
Ieşi măicuţă din mormânt
C-am plecat la jurământ
Cu cine mi-a fost urât,
Cu urâtul satului
Feciorul bogatului.

15. Boii-n grâu şi eu la mândra

Boii-n grâu şi eu la mândra
Vin jitarii^(*) şi-mi iau ţundra
Doi mă leagă, doi mă-ntreabă
Care mândră mi-i mai dragă.
Eu le-am spus să n-am păcat
De mândruşa mea din sat,
Cu ochi negri, plete lungi
Şi cu buziuşoare dulci.

^(*)jitari – jandarmi

16. Pădure, dragă pădure

Pădure, dragă pădure
Nu mă mai spune la lume
C-am vărat o vară-n tine.
Las' să mă spună frunza
Că ea mi-a ținut umbra.
Să mă spună ramurile

Că ele-mi știu dorurile.
Crești pădure și te-ndeasă
Numai loc de casă-mi lasă;
Loc de casă și-o cărare
Până la mândruța-n vale.
Săraci cărările mele
Cum crește iarba pe ele,
Las' să crească și s-o pască
Numai mândra să-mi trăiască.

17. Auzi mândră

Auzi mândră, popa toacă
Ieși afară și te roagă.
Roagă-te lui Dumnezeu
Să moară bărbatul tău
Ca să viu să te iau eu.
Busuioc de la fereastră
Du-te-acasă și mă lasă,
Că prostul șade la foc
Și cârpește la cojoc,
Și usucă la obiele,
Usca-s-ar și el ca ele.

18. Mureș, apă curgătoare

Mureș apă curgătoare
De te-ai face vorbitoare,
Ca să pot vorbi cu tine
Să mai dau măcar de-un bine,
Și de mi-o veni tot rău

Să m-așez pe fundul tău,
Căci am fost nefericit
Şi pe lume necăjit...
De când lumea am văzut
Nici un bine n-am avut;
Plângere-mi inima sub soare
Şi pământul sub picioare...

19. Strugurel bătut de brumă

Strugurel bătut de piatră
Rău-i Doamne fără tată.
Strugurel bătut de brumă
Rău-i Doamne fără mumă.
Că umbli din loc în loc
Ca un om fără noroc.
Fie ziuă, fie noapte
Te bat vânturile toate.
Că ești fără adăpost
Şi-n viață fără rost.

20. Frunză verde lemn uscat

Frunză verde lemn uscat
M-au cerut feciori din sat
Şi măicuţa nu m-a dat.
M-a cerut unul bogat
Şi la el nu m-am uitat.
Mă cere de la oraş
Mă cere un coconaş.
Nu mă(ndur de-un ciobănaş

Că-i jucăuș și doinăș
Și-mi aduce seara caș,
Caș de oi și brânză dulce
Mă sărută și se duce.

21. Firicel de floare-albastră

Firicel de floare-albastră
Bate vântul la fereastră
Și-mi aduce veste-acasă,
Că mândra-i bolnavă iară
De-o boală la inimioară.
Du-te dor până la nor
Ca o pasăre în zbor,
Că dacă s-o-nsenina
Mai departe te-oi mâna
Până-i află pe mândra.
Și să-i spui din partea mea
Că dacă azi nu se scoală
Să-mi mai dea și mi-i din boală.

22. Doină

Doină cânt și doină zic
De când eram copil mic.
Boii mei când aud doina
Ară țelina (*) și moina (**)
Când aud doina cântând
Boii merg pe brazdă, rumegând
Când cânt doina cea de dor
Boii ară prin mohor.

Eu cânt doina mai frumos
Să fie un an mănos.

(*) țelină – pământ care n-a fost încă lucrat.

(**) moină – țarină muiată de ape.

23. Mândro pentru ochii tăi

Foaie verde lemn domnesc
Eu cu mândra mă iubesc,
Cu nimeni nu mă sfădesc
Nici de lume nu grijesc.
Dar despre noi toată lumea
Se scoală cu vorbă rea.
Parcă de ne-am lăsa noi
Ei și-ar face car cu boi.
Însă noi nu ne-om lăsa
Dușmanii toți de-ar crăpa...
Mândro pentru ochii tăi
M-or urât prietenii mei,
Mândro pentru dumneata
M-a urât toată lumea...
Urască-mă că nu-mi pasă
Că mi-am prins mândră frumoasă,
Ochii negri, gura dulce
De la ea nu m-aș mai duce.
Are buze subțirele
M-aș tot sărută cu ele.

24. Spune, mândro, maică-ta

Spune, mândro, maică-ta
Să podească ulița
Tot cu glaje și cu piatră
Că n-o mai calc niciodată,
Tot cu piatră și cu glaje
Că de mini nu se mai sparge,
Tot cu lin și cu pelin
C-amândoi nu mai vorvim.
Eu sănt mândră rușinos,
Tie-ți trebuie fălos,
Eu sănt mândruță sărac
Tie-ți trebuie bogat...
Ce-ai gândit mândruță zău
Că eu beau apă din tău
Și-oi muri de dorul tău;
Da' eu beau apă din mare
Grija ta dracu' ți-o are.

25. Măi bădiță

Măi bădiță de ți-s dragă
Cumpără-mi năframă albă.
Năframă cu pui mărunți
Cât trăiești să nu mă uiți.
Mândruțo eu ți-oi lua
Chiar de nu vrea maică-ta.
Maică-ta e mâniaosă
Nu mă vrea ginere-n casă.
Ea vrea un slut (*) și bogat
Nu fecior ca bradu-nalt.

(*) slut – om deșirat.

26. Noapte bună, maica mea

Noapte bună, maica mea
De-s pe-aici nu mi-i vedea,
Că ţie nu ţi-a plăcut
Să ne vezi pe toți lucrând
Și la o masă prânzând.
Să ne vezi pe toți prin casă
Și să prânzim la o masă.
Îi dădu-și în sat departe
Să viu cu desagii-n spate,
Cu desagii-nbăierați^(*)
Și cu ochii lăcrimați.

(*)înbăierați – legați, strânsi

27. Bade când meri la pădure

Bade când meri la pădure
Hai la noi să-ți dau secure,
Să-ți dau apă din păhar
Să nu rupi ceva la car.
Să-ți dau gurița mea toată
Să nu strici la car vreo roată.

28. Întâlnii un drag bădiță

Mă mâñă măicuța-n deal
Cu sapa să scot hirean,
Și săpau și nu găsii
Și spre casă-ncet pornii,
Întâlnii un drag bădiță
Ce mă prinde de cătrință
Și zise să-i fiu drăguță.

29. Cât trăiești mândro pe lume

Cât trăiești mândro pe lume,
Dorul nimănuι nu-l spune.
Nici la mamă, nici la tată,
Numai mie câte-odată.
Nici la frați, nici la surori,
Numai mie deseori.

30. Mândro când ti-i mărita

Mândro când ti-i mărita
Trimitε-mi pe cineva,
Pe trei fire de alun
Ca să viu să te cunun.
Să-mi fii dragă și finuță
Precum mi-ai fost și drăguță.

31. Plecai mândro de la tine

Frunză verde mărcine
Plecai mândro de la tine,
Plânge inimioara-n mine;
Când am fost pe la spârleaz (*)
Plângeam mândro de necaz.
Ierte-i Dumnezeu păcatul
Celui ce-a lăsat oftatul;
Omul dacă n-ar ofta
Trupul și-ar învenină,
Dar omul dacă oftează
Sufletul își ușurează.

(*) spârleaz – trecătoare

32. Averea-i mândro păcat

Averea-i mândro păcat
C-am fost Tânăr, ne-nvățat
Și tu rău m-ai fermecat
Cu trei păiușe din pat,
Cu trei flori din trei grădini,
Cu apă din trei fântâni;
Să n-am stare și-așezare
Ca Cerna când vine mare.

33. Bădișor cu ochii verzi

Bădișor cu ochii verzi
Vino seara de mă vezi
Vino seara pe-nserate
Când vecinele-s culcate.
Mândro cu drag aş veni
Dacă dușmani n-ar mai fi.
Dar ei stau și mă pândesc
La maică-ta mă părăsc.

34. Așteaptă-mă mândro dragă

Frunză verde jos și sus
Ne-am iubit mândro pe-ascuns.
Cine ne-o văzut ne-o spus:
N-ar avea noroc de boi,
Nici de turma cea de oi.
Poartă mândro ce-i purta
Numai nu te mărita.

Poartă flori de măgheran
Și mă aşteaptă un an.
Poartă șorț de rosmarin
Și m-așteaptă până vin.
Așteaptă-mă mândro dragă
Înc-un an și-o vară-ntreagă.
Cu armata-oi termina
Voi veni și te-oi lua.

35. Zis-a mândra către mine

Zis-a mândra către mine,
Mă mărit, te las pe tine,
Că foarte mulți m-au cerut
Tu nici grijă n-ai avut.
Tu mă-nșeli tot cu scrisori
Și-mi spui că azi, mâni te-nsori.
De ai voia de-nsurat
Nu-mi ține drumul legat.

36. Să știu bade c-ai veni

Să știu bade c-ai veni
Drumul ți l-aș flostări (*)
Tot cu piatră și uiagă,
Ca numai eu să-ți fiu dragă.
Știutu-te-o dracu' lele,
Că ți-e trupul floricele
Și gura faguri de miere,
Că și eu aş fi luat
Pe vreo zi de secerat.

(*) flostări (a) – a pardosi

37. Dor de sat

Când m-apropiu de-al meu sat
Cunosc câinii pe lătrat,
Pe badea pe fluierat.
Fluieră bade mai gros
Că de tin' tot drag mi-a fost,
Fluieră bade subțire
Că de tin' tot drag să-mi fie.
Fata care-și lasă satu'
Mânce-o jelea și bănatu'.
Pă cum și eu l-am lăsat
Multă jale m-o mâncat.
Relele ardă-le para
Ele mi-or mâncat tigneala,
Relele ardă-le focu'
Ele mi-or mâncat norocu.

38. Când treci bade pe la noi

Când treci bade pe la noi
Pune cingătău (*) la boi
Să te-aud de la război,
Și le pune la toți șasă
Să te-aud bade din casă,
Să ies bade la portiță
Să-ți dau apă și guriță.

(*) cingătău – clopot

39. De când mândro te-am văzut

De când mândro te-am văzut
Noaptea-n pat n-am mai dormit,
Tot la tine m-am gândit,
Şi mă tot gândesc mereu
Să te văd pe braţul meu,
Obrazul şi ochii tăi
Adormiţi lângă ai mei.

40. Frunză verde

Frunză verde frunzuliţă
Am avut o mândruliţă
Şi-am lăsat-o să mai crească
Minte-n cap să dobândească.
Dar de când o am lăsat
A crescut, s-a măritat
Şi pe mine m-a lăsat,
Vai de mine ce păcat.
Mi-ar fi, nu mi-ar fi bănat
Dacă s-ar fi măritat
De la noi în altu' sat,
Dar mândra s-a măritat
De la noi a treia casă
Şi mi-e inima tot arsă.

41. Ochii tăi îs mură neagră

Mândruliță ochi bărnaci^(*)
Neagră ești dar bine-mi placi.
Ești frumoasă la statură
Bună de țucat în gură.
Și la port și la umblat
Nu-i alta ca tine-n sat.
Ochii tăi îs mură neagră
Nu te-aș da pe lumea-ntreagă.
Ochii și sprâncenele
Ăștia-mi mânca zilele.

(*) bărnaci – sens: cu gene lungi, mătăsoase

42. Mândra mea-i frumoasă fată

Frunzuliță de sălcuță
Îmi iubesc a mea mândruță,
Cea cu părul blondișor
Și subțire la trupșor.
Foaie verde, foaie lată
Mândra mea-i frumoasă fată.
Mândro ochișorii tăi
Cum mai seamănă cu-ai mei.
Cum naiba n-or semăna,
Că-s făcuți pe seama mea
Cin' ți-o pus numele tău
Parc-o fost pe gândul meu.
Ți-au pus nume Mărioară
Ca pe toți să-i bagi în boală,
Dar de boală ti-i scăpa
Însă de dragoste ba.

43. Rosmarin ghelărenesc

Rosmarin ghelărenesc
Țucu-i gura cu-i gândesc:
O frumoasă floricea
Aș dori să fie-a mea;
Floriceaua-i o fetiță
Cu flori galbene-n cosiță.
Trandafir de primăvară
Nu-i aflu perechea-n țară,
Nici să umblu lumea-ntreagă
Ca ea alta nu mi-i dragă.
Ajungă-te mândră-ajungă
Dorul meu pe-o vale lungă,
Ajungă-te dor și drag
Cu ața băgată-n ac.
Să nu poți mândră împunge
Până nu-i începe-a plângere,
Să se ude cusătura
Să ști că-i blestem cu gura,
Că-i blestem de un băiat
Pe care l-ai înșelat.

44. Știi tu mândro

Nu știi mândro ce ziceai
Când seara la noi veneai:
Că nu este om pe lume
Să-ți fie mai drag ca mine,
Și vezi nană c-ai mințit
Că m-am dus la cătănit
Alt drăguț tu ți-ai găsit;
El îi mut și tu ești proastă
Vai, și-amar dragostea voastră.

45. Câtu-i Ghelaru de mare

Câtu-i Ghelaru de mare
Nici o fată drăguț n-are.
Plopul e un sat micuț
Toată fata-i cu drăguț,
Și dau gura pe nimic
Atât mama cât și fiica...
Fetele de la Ghelar
N-au drăguț dar au pieptar.
Pe când cele de la Plop
Au drăguț dar n-au cojoc
Dă Doamne să ardă-n foc.
Du-mă Doamne și mă pune
Unde-or fi mândrele bune
Și bărbații duși în lume.
Du-mă Doamne și mă lasă
Unde-or fi mândrele-acasă
Și bărbații „lasă... lasă...”.

46. Uite bade-n ochii mei

Foaie verde foi de tei
Uite bade-n ochii mei
Și vezi poți trăi cu ei.
De-i vedea că nu-i putea
Iubește bade alta:
Una cu cosiță neagră
Să-ți fie bade mai dragă,
C-al meu păr e castaniu
Și nu pot dragă să-ți fiu.

47. Când mândra m-o sărutat

Foaie verde lemn uscat
Când mândra m-a sărutat,
M-a cuprins boală cumplită,
Boala dragostei numită.
Hai mândro de mă iubește
De boală mă lecuieste,
Numai tu îmi poți lua,
Dorul meu, cu dragostea;
Sărută-mă puișor
Că de nu mă săruți mor.

48. Deschide mândruță ușa

Mândra mea de astă vară
Ieși că strigă bade-afară.
Deschide mândro ușița
Ieși afară la bădița,
Nu-l ținea cum ții un câine
S-aștepte și să suspine.
Auzi mândro badea-ascultă
Ieși afară și-l sărută,
Sărută-l măcar odată
Că e mult de când așteaptă...

49. Mă-nsurai pentru avere

Când mi-am fost luat muiere,
M-am bucurat de avere
Și-o luai fără plăcere.

Luai strigoaie din lume
Să-mi aducă banii spume,
Să mă fac bogat cu nume
Şi-acum stă să mă sugrume.
Nu am prânz şi nu am pace,
Ziua, noaptea nu mai tace,
Mă judecă cum îi place,
Fiere şi venin îmi face.
Strigă şi-şi ascute glasul
Şi se laudă-n tot ceasul,
Că mi-a dat banii cu trocul
Ardă-i para, ardă-i focul.
Din gură-i curg vorbe rele
Mă amărăşte cu ele,
Şi eu sufăr, ard în piele
Vai de păcatele mele...

50. Vai inima mea cea arsă

Frunză verde de smochin
După nor vine senin
După dragoste suspin
Lacrămile vale-mi vin,
Vale vin, vale se varsă
Vai inima mea cea arsă.
Gândurile mult mă fură
După tine dulce gură...
Până ce eu nu iubeam
Mă culcam, mă hodineam^(*),
Dar acum mă culc gândind
Şi mă scol tot suspinând.

^(*)hodini(a) – odihni

51. Trecui valea și-un pârâu

Trecui valea și-o văliță
La o fată murăriță.
Nu știe țese, nu știe coasă
Dar mi-e dragă că-i frumoasă.
Trecui valea și-un pârâu
Mă-ntâlni cu socru' meu:
- Măi băiete hai la noi
Că-ți dau car cu șase boi!
- Să-mi dai șase și-ncă șasă
Hâda ta n-o duc acasă...

52. Vino mândră după mine

Frunză verde de cicoare
Drăguțelor fetișoare,
Cât e lumea-n lung și-n lat
Nu vă ia cine vi-i drag.
Că vă ia un deșirat
Care-i mai urât din sat.
Vino mândră după mine
Că-i vedea că ți-o fi bine.
Te-oi ținea cu lapte dulce
Numai vacă de-i aduce.

53. Mândruliță, la fântână

Foaie verde de nădai
Mândruliță tu erai,
Tu erai care ziceai

Că pe alt iubit nu ai,
Când aseară la fântână
Cine te ținea de mâna?
George, Ion și cu Matei;
Iată mândră că sănt trei...
– Foaie verde de nădai
Bădișoare tu erai,
Tu erai care ziceai
Că altă mândră nu ai?
Când aseară la fântână
Te văzui cu trei de mâna;
Ana, Leana și Măriuță
Iată că sănt trei drăguță.

54. Plânge, plânge Mărioară

De la Zlaști la Hunedoara
Plânge, plânge Mărioara,
Că i-a fost rea ursitoarea.
Nu i-a fost rea ursitoarea,
Rea i-a fost seara, purtarea,
Că umbla seară de seară
Cu feciori de subsioară,
Și umbla pe înnoptat
După cap, cu ei prin sat;
Unu-i ținea chișchinelul^(*)
Altu-i strângea mijlocelul,
Unul, cofele-i ținea
Altul, gura-i săruta.

^(*) chișchineu – batic, broboadă, năframă

55. Pădureancă cu catrință

Mă dusei și eu la târg
Să-mi cumpăr doi boi la jug.
Colindai cât colindai
Și-n tot târgul nu aflai
Boi codalbi și făcuți bine
Pentru om sărac ca mine.
Și prin târg cât mai umblai
Mândră fată că aflai,
O mândră de pădureană
Cum e corbul, la sprânceană,
Și la ochi ca mura neagră
Și la gură ca o fragă.

- Pădureană cu catrânță
Cu laibăr și opincuță,
Ești fată de om bogat?
De la voi din cela sat.
Ori fată de om sărac
Cu-o cupă de grâu în sac?

- Nu mi-s fată de bogat
Și nici de om lăudat,
Că mi-s fată de la noi
Fără car și fără boi;
Zestrea mea mi-s mâinile
Ochii și sprâncenile.

- Pădureană cu năframă
Hai cu mine fără teamă
Că și eu mi-s om sărac
Cu fasolea pe arac,

Hai cu mine-n sat la noi
Să ne iubim amândoi
Să ne fie casa, casă
Și viața cât mai frumoasă.

- Bădiță din altu' sat
Dragu' mi-i cea-i cuvântat,
Și mi-e drag bade de tine
Că ești sărac ca și mine,
Și ți-e vorba cumpenită
Și ți-e inima cinstită.

56. Să mă ia vântul cel mare

Să mă ia vântul cel mare
Până-n munte să mă zboare,
Să mă treacă apele
La mândra cu caprele,
Să mă ia și să mă ducă
Și-napoi să nu m-aducă,
Ca să țulai^(*) fiarele
Să nu-i mânce caprele,
C-astă vară i-a mâncat
O capră și-un ied tărcat
Și mândra s-a supărat
Și la sărut n-a mai stat.

(*) țulai(a) – a alunga

57. Foaie verde și-o secară

Foaie verde și-o secară,
Anișoară, Anișoară,
Ce-am auzit eu aseară
Că vin alții să te ceară.

Eu de-aș ști c-ar fi aşa
Să vie, nu i-aș lăsa,
M-aș face toiag de fag
Să-i întorc-napoi din prag,

Și m-aș face-o cătelușă
Să-i alung de lângă ușă,
M-aș face osie de plug
Din-apoie să-i ajung.

58. Ieși bădiță...

Ieși bădiță pe uliță
Că te-aștept lângă portiță;
Vin bădiță la fântână
C-am de spus o vorbă bună,
Că de când nu ne-am văzut
Grânele au mai crescut
Și porumbul s-a prășit
Iar bujorii-au înflorit
Și de când nu ne-am văzut,
Toate fragile-au trecut,
Teii-n crâng s-au scuturat
Fânu-n luncă s-a uscat.
Numai dorul meu pribegie
Te-așteaptă bădiță-n prag
Și te-așteaptă la portiță
Să-mi mai dai a ta guriță.

59. Pentru voi mândrele mele

Pentru voi, mândrele mele
Mi se dă a face rele:
Să pun focul la surcele
Şi la garduri de nuiele.
Să rămâie parii goi
Să pot veni pe la voi,
Că de când cu îngrădele
Nu pot trece peste ele
Şi de când cu garduri-nalte
Le proptesc şi zi şi noapte,
Şi cu ochii printre ele
Mă usuc privind a jele.

60. Trei feciori

De-acasă când plec şi vin
Trei feciori calea mi-o țin:
Unul-nalt şi sprâncenat
Se gândeşte la-nsurat,
Al doilea-i mijlociu
Zice, nevastă să-i fiu,
Iar cel mic cu pălărie
Mă cere să-i fiu soție.
Stau în loc şi mă gândesc
După care să pornesc?
M-aş duce cu cel mai mare,
Dar puţină minte are,
Al doilea, din mijloc
Nu ştie carte de loc.
Cel mai mic, mai drag îmi pare
Că-i dulce la sărutare.

61. Bate vântul de la badea

Bate vântul livadea
Vine dor de la badea
Bade, dorul de la tine
Peste multe dealuri vine
Şi opreşte drept la mine,
Aşa vine de cu foc
Că mă ține-n drum pe loc,
Şi-aşa vine de fierbinte
Că la inimă m-aprinde.
Ti-am spus bade – bădișor
Nu-mi trimite-atâta dor,
Trimite-mi mai puținel
Şi vino şi tu cu el.

62. Mureşanca

Mureşancă, ce-i cu mine?!

De trei zile nu mi-e bine
Că sănt supărat pe tine.

Mureşancă sai pârleazul
Şi vin să-ti sărut obrazul
Ca să-mi treacă tot necazul.

Sai pârleazul în grădină
Şi ia apă din fântână
Să te prind cu cofa-n mâna

Pentru apă, să n-ai teamă
Nu ţi-oi cere nici o vamă,
Numai mie să-mi dai seamă

De sărutul datorat
De la câmp, de la arat,
Și-napoi nu mi l-ai dat.

63. Ce mi-e drag

Iarbă verde din câmpie,
Mă-ntreabă frunza din vie
Ce mi-e mie drag pe lume
Omul hâtru, bun de glume,
Poama coaptă de la vie
Sau mândra din Orăştie?
Ori apa de la fântână
Și mândra cu brâu de lână?
Sau mi-e dragă ciobănița
Când o prind fără băcița?
Iarbă verde din câmpie,
Dragă mi-i poama din vie,
Dar mai dragă ciobănița
Când o prind fără băcița
Ciobănița de la munte
Cu părul lăsat pe frunte,
Cu ochii ca mura coaptă
Și gura nesărutată.

64. Frunza-n codru se rărește

Frunza-n codru se rărește
Vino bade mă pețește,
Nu umbla din sat în sat
Ca un prost încornurat.
Că în satele vecine
Care-s bune nu-s de tine.
Că ce-i bun în astă țară
Nu se dă din sat afară,
Numai alea ies din sat
Care sănt de lepădat,
Care-s surde, care-s proaste
Ar veni la tine toate.

65. Mândruță din Arănieș

Mândruță din Arănieș
Dar la gură dulce ești,
Că ți-e gura ca zăharul
Cum nu este-n tot Ardealul.
Dragi îmi sănt buzele tale
Mult aş da să fie-a mele.
Dacă nu ți-s de vândut
Dă-mi-le să le sărut.
N-avea mândro nici o frică
Că eu știu că nu se strică.
Măi bădiță ți-ai uitat
Că și-aseară ți le-am dat.
Și acumă ți le-oi da
Când vrei, le poți săruta.
Că de aia sănt făcute
Cui îi plac să le sărute.

66. Busuioc frumos rotat

- Busuioc frumos rotat,
Cine mi te-a semănat?
- Feciorii din al meu sat
Când la oaste au plecat.
- Spuneți rujă și sulfină,
Cine v-au pus în grădină?
- Tot feciorii de la noi
Dorul să stea tot cu voi.
- Cine v-a-ngriji de voi
Până ei vin înapoi?
- Fetele ne-or îngriji
Și cu apă ne-or stropi
Dimineața pe răcoare
La amiaz, la prânzul mare
Și seara la asfințit
Când se-ntorc de la plivit.

67. Vine dorul badiului

Foaie verde-a rugului
Vine dorul badiului
Pe aripa vântului,
Și mă află-n câmp pe şes
Unde grâul e mai des
Și negara de cules
De cules și de plivit
Să rămâie grâu rărit
Să facă spic aurit
Și bobul bine-nvelit.
Vin' dorule și mă vezi

Lângă mine să te-așezi
Unde-s spicale mai verzi,
Să te-așezi să odihnești
Și de badea să-mi vorbești,
Și să nu mai isprăvești
Până badea s-ar ivi
Să mi-ajute-a isprăvi
Holda-ntreagă de-a plivi.

68. Mă-ntreabă iedera

Mult mă-ntreabă iedera
De ce nu-s verde ca ea –
Iedera poate fi verde
Că ea tot la umbră șede –
Nici de soare nu-i pălită
Nici de lume nu-i vorbită,
Nici de băduț părăsită.
Vino bade pe la noi
Să-ți dau dorul înapoi,
Să-ți dau dorul, dragostea
Că nu le mai pot purta.

II. Cântece de cătănie, revoltă, înstrăinare și jale

69. Spune-mi maică și ghicește

Spune-mi maică și ghicește
Badea unde cătănește.
Draga mamii lumea spune
Că-i dus cătană-n Fuime (*).
Mamă da de parte-e fi?
Chiar la marginea mării.
De când tu bade te-ai dus
Negură-n curte s-a pus
Și pe pomii din grădină
Și la mine la inimă.
Plugu-n curte-a ruginit
Biciu-n cui a mucezit.

(*) Fuime – port la Marea Adriatică

70. Dor de mamă

Plânge-mă mamă cu dor
Că ți-am fost dulce fecior,
Și de grija ți-am purtat
Și la plug și la arat.
Când a fost la semănăt
Eu cătană am plecat.

Și m-au dus în țări străine
Unde nu cunosc pe nime'
Și tot plâng, gândind la tine.
Și mi-e dor maică, mi-e dor
De cel codru frățior,
Și de plug și de ogor,
De drăguții mei de boi,
De oile din zăvoi.
Doru-mi-i să merg acasă
Și-mpăratu' nu mă lasă.
Jele mi-i de măicuța
Că rămas-a singurea
Cu necazul după ea.

71. Cântec de cătanie

Din Ghelar pân' la Teliuc
Toate plugurile plâng,
Că feciorii au plecat
Cătane la împărat
Și n-are cin' mai ara
Și-i pustie țarina,
Țarina, casele lor
Și inima fetelor.
Foaie verde bob năut
Doine nu se mai aud
Numai cântece de jale
Udate cu lacrimi amare.

72. Pe din jos de Orăştie

Pe din jos de Orăştie
Merg doi fraţi la cătănie,
Zice frate către frate:
Pune frate mâna-n şale
Să cântăm una de jale,
Că de când am cătănit
Plugu-n curte-a ruginit
Şi mohoru-i necosit.
Numai mândra săracă
Aşteaptă pe bădiţă,
Să vină din cătănie
S-o ducă la cununie.

73. Plin îi codru de voinici

Frunză verde ruptă-n cinci
Plin îi codru de voinici,
La tăt fagu' câte cinci.
La fagu' de lângă cale
Zace badea de lingoare (*)
Cu mândruţa la picioare.
Mândra din gură-aşa grăia:
Ori mori bade, ori te scoală
Ori mai dă-mi şi mi-i din boală,
Că eu zău că m-am urât
Tie căpătai mutând,
De la cap pân' la picioare
De la umbră pân' la soare.
Tu mândruţă, mândra mea
Eu atuncia m-oi scula
Când tu mie mi-i aduce
Din Dunăre apă rece.

(*) lingoare – febră tifoidă

74. Măi, cucule!

Cucule de ce nu-i spui
Primăvara codrului,
Că nu mai putem trăi
De greutățile zilei.
Spune-i, codrul să răsune
Pe țărani să mi-i adune.
Să pornească mic și mare
Dăurile (*) să le doboare
Și dacă „domnii” n-or vrea
Facă-și singuri dreptatea
Cu coase și cu securi
Să-i zdrobească pe cei „mari”.

(*) dări – impozite, biruri

75. Jale de fată mare

Frunză verde-a părului
Nu crede-a feciorului,
Că feciorul nu-i ca tine
Până-ți cearcă mintea bine.
Pe față el te iubește
Dar curând te părăsește.
Eu acestea le-am pătit
De la cel ce l-am iubit,
Că el m-a lăsat de-o dată
În multe lacrimi scăldată.

76. Cântec de jale

Foaie verde ca sipica
Strânge omul ca furnica
Când moare n-are nimică,
Numai patru scândurele
Care-l îngroapă cu ele
Şi are patru fereşti
Între care putrezeşti.
Patru scânduri şi un cui
Aia-i toată averea lui.
Vine moartea într-o noapte
Şi rămân de tine toate
Şi-ţi rămâne nevasta
Şi ţi-o ia cine o vrea.

77. Sălcioara

Sălcioară plângătoare,
Am venit să-mi dai o floare
Ca s-o pun în cingătoare
Că deseară badea moare.
Salcie cu ram în jos,
Plânge-mi-l şi tu duios
Să se facă lac pe sec
Ca să pot să mă înnec.
Salcie cu foaia frunză,
Plânge-mi-l să nu te-auză,
Că dacă te-ar auzi,
Mai degrabă ar muri.
Sălcioară din zăvoi
Rămâ nem tot amândoi,
Tu cu frunzele verzui,
Eu rămân a nimănui.

78. Dă-mă maică...

Nu mă da maică departe,
Nici la case lăudate,
Nici după fecior bogat,
Nici dup-un urât din sat.

Dă-mă maică prin vecini
Să te văd seara când cini,
Dimineața când prânzești
La amiazi cum mai trăiești.

Dă-mă maică, de mi-i da,
Aproape de casa ta;
Dimineața când mă scol
Să mă poți vedea-n ocol.

De-i vedea că râd și cânt
Să știi că eu bine sănt,
De-i vedea că plâng și tac,
Să știi că n-am trai pe plac.

79. Cântec de leagăn

Floricică galbenă
Mama tot mă leagănă
Și mă leagănă frumos
Să nu cad din leagăn jos,
C-aşa mi-s eu învățat
Să nu dorm nelegănat
Ca frunza de plop înalt
Ca trestia din Banat.

Frunza se leagă-n vânt,
Eu mă leagă-n pe pământ,
Trestia se-apleacă-n jos
Şi se leagă-n frumos.
Când m-oi face şi eu mare
Voi porni pe câmp cu soare
Şi-am să pasc oițele
Pe toate costișele
Şi-am să pasc miorile
Pe câmpul cu florile.

80. Trandafir în cornu' mesii

Trandafir din cornul mesii
Cum mai plâng ochii miresii!
Nu ştiu râd sau nu ştiu plâng,
Că prea multe lacrimi curg.
Unul râde, unul plânge,
Că năframa nu s-ajunge;
Unul plânge şi oftează
Altul de drag lăcrimează;
Din unul lacrime cură
Că de părinti nu se-ndură;
Altul râde şi tresare
Că-i i-e drag de mire tare.

III. Cântece păstorești

81. Ciobăniță din Socet

- Ciobăniță din Socet
Cu pieptarul strâns la piept,
La mijloc cu brăcinar
Și la gât cu letițiar,
Turmele se-amestecară
Și cainii se-ncăierară.
De-ar veni o lume-ntreagă
N-o să poată să le-aleagă.
M-oi pune eu și-oi cânta
Să vezi ce se va-ntâmpla.
De-oi cânta din nai odată
Toate oile vin roată;
Din fluier dacă doinesc
Oile cu min' pornesc,
De-oi cânta și din cimpoi
Rămânea-vei fără oi,
Numai c-un berbec sau doi.

*

- Cântă bade nu mai sta
Căci și eu știu a cânta,
A cânta și a doini,
Oile te-or părăsi,
La mine toate-or veni:
Și berbecii cei bălai,
Și dulăii toți, câți ai,
Și-or veni, precum socot
Cu ciobanul lor cu tot.

*

- Hai mândro să ne-mpăcăm
Nu-i modru să ne certăm,
Împreună să cântăm,
Amândoi să ne iubim
Și-impreună să trăim
Pe câmpul cu florile
Pe plaiul cu oile.

82. Mi-am pierdut cimoile

Pe coasta cu oile
Mia-m pierdut cimoile,
Băcițele le aflare
Și-n strungă le pitulară^(*).
Căutai, cât căutai
Până când mă supărai.
- „Ai, hai băcițe hai,
Că la joc nu vă mai sai,
Nici nu mai mulg oile
Pân’ nu-mi dați cimoile”.
Ele dacă auziră
Cu cimoile veniră.
Eu pe dată mă-mpăcai,
Le țucai și-apoi plecai.

^(*) pitulară – (le) ascunseră

83. Ciobănașul

Frunză verde foi mărunte
Sânt cioban ales pe munte
Eu pasc turma satului
Sus pe vârful muntelui.

Când răsare mândrul soare
Merg cu turma pe cărare
Sus la pajiștea aleasă
Unde crește iarba deasă.

Ciobănașul de la oi
N-are grijă nici nevoi,
Vara cu oițele,
Iarna cu mândruțele.

IV. Cântece satirice

84. A mea mândră se mărită

Foaie verde de salată,
De s-ar țese pânza-n baltă
Fără ițe, fără spătă,
Fără leac de suveicuță
Ar țese și-a mea drăguță.
A mea mândră se mărită
Și nu știe-a face pită,
C-a făcut aseară opt
Și nici una nu s-a copt,
Și le-a pus pe toate-n rând,
Nici un câine nu-i flămând
Sau beceag (*) de altceva
Ca să le poată mâncă.

(*) beceag – bolnav

85. Femeia leneșă

Măi Ioane al meu bărbat
Cânepă mi-ai semănat
Boală-n oase mi-ai băgat.
Ia coasa și o cosește
De boală mă mantuiește
Și ia furca și-o adună
Și mă fă nevastă bună,
C-om merge la târg cu carul
Și-om vinde la grâu ca jarul
Și-om cumpăra giolgi (*) ca valul

Şi m-apuc atunci să fac:
Mie rochie de bumbac
Tie cămaşă de sac...

(*) giolgi – pânză

86. Leliţă din Orăştie

- Leliţă din Orăştie
Toată lumea bine ştie
Că-s fecior de om cu stare
Şi bogat cu punga mare.
Hai cu mine-n curţi (*) bogate
Şi-n iosaguri lăudate
Şă-ţi dau libre (**) şi coroane
Şi doi boi cu lanţ în coarne,
Şi-ţi dau car cu patru roate
Şi-o cotarcă (***) cu bucate.

- Ba, cu tine eu n-oi mere
Că ţi-e gândul la avere
Te cunoşti după sprânceană
Că ţi-e inima vicleană.
Voi bogaţii ştiţi a face
Să-nşelaţi fete sărace,
Cu vorbe le-ademeniţi
Şi le luăti de la părinţi
Le duceţi şi le munciţi
În căsi mari cu mulţi argaţi,
Iar vremea dacă mai trece
Le daţi drumul ca să plece.

(*) curţi – pământuri

(**) libre – lire, bani

(***) cotarcă - hambar

87. Săptămâna leni

Stai bărbate și m-ascultă
Crezi-mă să fiu crezută,
C-aşa trece săptămâna
Se duc zilele ca una...
Lunea, nu-i zi ca oricare
De lucrezi, bărbatu-ți moare,
Marțea țin de sărbătoare,
Miercurea de fată mare,
Joile, le țin legate
Că-s bune de sănătate,
Vinerea, cine lucrează
Noaptea-n somn tot rău visează,
Sâmbăta la târg plecăm
N'avem timp să mai lucrăm,
Când vine dumineca
Gata popa de-a toca;
Stai popo cu toaca ta
C-am un caier de-a găta.
Ei, acuma vezi bărbate
Cum trec zilele mai toate?
Săptămân-aşa-i făcută,
Crezi-mă să fiu crezută.

88. Bărbatul harnic

Şapte boabe pe-un tuleu (*)
Harnic îi bărbatul meu
Bate coasa cu necaz
Şi-o gată pân' la amiaz –
Iar la câmp dacă porneşte
Întâi stă şi hodineşte.
De cosit când se apucă
Trage-o brazdă şi se culcă –
Către seară când se scoală
Se-ntoarce şi stă-n gândeală,
Pune coasa la spinare
Şi vine-acas' la mâncare –
- Măi bărbate ce-ai lucat?
- Am lucrat, doar n-oi fi stat.
- Câte brazde-ai răsturnat?
- Una bună, dar i-am dat.

(*) tuleu – tulpină de porumb

89. Mă-nsurai

Mă-nsurai și-mi luai nevastă
Vai de mine ce năpastă!
Nu dă cu mătura-n casă
Nici prin casă, nici sub masă;
Nu dă cu mătura-n tindă
Numai cu ochii-n oglindă;
Toată ziua-i la portiță
Și cu ochii pe uliță;
De lucru nu se apucă
Numai doarme și mănâncă.
- Ia nevastă sapa-n spate
C-avem zile nelucrare:
- Las-o-ncolo măi bărbate
Nu te omorî cu toate,
Toată ziua să lucrăm,
Și de stat când să mai stăm?
- Hai nevastă-n făgădău
- Iaca vin că nu zici rău;
- Hai nevastă să bem vin
- Bine zici, că nu-i venin.
- Popo când m-ai cununat
Patruzeci de zloți ți-am dat,
Hai popo, mă descunună,
Că ți-oi da o mie bună.

90. Cântecul cânepii

Foaie verde iarba deasă,
Cânepa-i dușman în casă,
M-aş culca și nu mă lasă.
De mă culc pe iarba verde,
Hoața de furcă mă vede
Drept în cap mi se repede;
De mă culc afar' în tindă
Sare caierul din grindă
Și de păr vrea să mă prindă.
Plecai la biserică,
Furca-mi puse piedică;
M-aplecai cruce să-mi fac
Sări fusul după cap;
Când să fac o rugăciune,
Iată câlții lângă mine;
Și când vrusei bunăoară
C-a s-aprind o lumânare,
Tâști! și melița-n spinare;
Când să zic un Doamne iartă,
Hop! sucale se arată.
Acasă dacă plecai,
După mine toate scai,
Se pornesc ca la alai...
Eu însă mă supărai
Drept în foc le aruncai.

Lista informatorilor etnofolclorici

1. ALIC AUREL – 53 de ani (octombrie 1978) Dăbâca, com. Topliţa (46,47,72,74)
2. ALIC PETRU – 51 de ani (septembrie 1978) Ruda, com. Ghelari (43,45)
3. ALIC VIOREL RADU – 67 de ani (martie 1978), Ghelari (16,69)
4. ANDRIŞONI ELEONORA – 59 de ani (august 1978) Vălari, com. Topliţa (79)
5. BĂRBONI CATERINA – 72 de ani (septembrie 1978) Ghelari (76)
6. BOBORA ELENA – 60 de ani (aprilie 1978) Poieniţa Voinii, com. Bunila (60)
7. BODEA DOMNICA – 68 de ani (august 1978) Cerişor, com. Lelese (44)
8. CĂTESCU ANIŞOARA – 69 de ani (martie 1978) Dăbâca, com. Topliţa (57)
9. COSTA IOANA – 67 de ani (septembrie 1978) Almaşu Mic, com. Peştişu Mic (68)
10. COVAN AURICA – 59 de ani (iunie 1978) Dumbrava, com. Peştişu Mic (66)
11. DRAGOTĂ ALEXANDRU – 58 de ani (octombrie 1978) Izvoarele, com. Teliucu Inferior (80)
12. GOSTIAN IULIANA – 65 de ani (septembrie 1978) Plopi, com. Ghelari (62)
13. HERCIU ELENA – 77 de ani (iulie 1978) Faţa Roşie, com. Bărâna (25,26,27,28)
14. ISAC M. NICOLAE – 68 de ani (martie 1978) Zlaştî, Hunedoara (1, 2, 3, 4, 6, 7, 22, 23, 24, 36, 37, 41, 42, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 55, 58, 73, 78, 89)

15. JURMONI LUCREȚIA – 43 de ani (iulie 1978) Ghelari (88)
16. LĂSCUŞ FLORICA ELENA – 49 de ani (octombrie 1978)
Boş, Hunedoara (80)
17. LĂSCUŞ LUCREȚIA IOANA – 61 de ani (martie 1978)
Ulm, com. Cerbăl (59)
18. LUCACIU MARIA – 60 de ani (iulie 1978) Hăşdău, com.
Topliţa (5)
19. MĂNĂILĂ ANA – 67 de ani (octombrie 1978) Vadu Dobrii,
com. Bunila (61)
20. MUNTEANU ASINEFTA – 71 de ani (octombrie 1978) Zlaştii,
Hunedoara (54)
21. MUNTEANU MINERVA – 66 de ani (octombrie 1978)
Răcăştie, Hunedoara (87)
22. MUŞA FLOARE – 63 de ani (iunie 1978) Sohodol, com. Lelese
(90)
23. NAN ILEANA – 73 de ani (septembrie 1978) Runcu Mare,
com. Lelese (38,39,75)
24. OPRIŞA MĂRIOARA – 71 de ani (aprilie 1978) Alun, com.
Bunila (32,33)
25. OPRIŞONI ANA – 70 de ani (septembrie 1978) Hăşdău,
com. Topliţa (29,30,31)
26. PASCOTESC IOAN – 60 de ani (mai 1978) Gura Bordului,
com. Lunca Cernii de Jos (82)
27. POPA ANUȚA – 71 de ani (septembrie 1978) Lelese (56)
28. POPOVICI SUZANA – 60 de ani (septembrie 1978) Plopi,
com. Ghelari (77)
29. RADU ȘTEFAN – 49 de ani (iunie 1978) Govăjdia, com.
Ghelari (34,35,71,84)
30. RUDEANU GHEORGHE – 50 de ani (august 1978) Cinciş
Cerna, Hunedoara (17)
31. RUDEANU ION MIHAI – 66 de ani (aprilie 1978) Cinciş
Cerna, com. Teliucul Inferior (40)
32. SCURTU ANA – 53 de ani (august 1978) Hăşdad, Hunedo-
ara (11)

Marcel Lapteş

- 33.** STĂNCOANE IOAN PETRU – 58 de ani (mai 1978) Topliţa (85)
- 34.** STROIA IOAN – 54 de ani (mai 1978) Meria, com. Lunca Cernii de Jos (83)
- 35.** SUCIU LETIȚIA – 44 de ani (mai 1978) Răcăştie, Hunedoara (12,13,14,15)
- 36.** ȘERBAN AURELIA – 71 de ani (octombrie 1978) Arănieș, com. Cerbăl (64,65)
- 37.** ȚENȚ VICTORIA – 69 de ani (mai 1978) Ghelari (8,9,10)
- 38.** TICULA IOAN – 63 de ani (mai 1978) Runcu Mic, com. Vețel (80,81)
- 39.** USCATU AURICA – 29 de ani (august 1978) Lăpugiu de Sus, com. Lăpugiu de Jos (67)
- 40.** VAIDA ROZALIA – 69 de ani (iunie 1978) Plopi, com. Ghelari (20,21)
- 41.** VÂȚĂ CORNELIA – 51 de ani (septembrie 1978) Ruda, com. Ghelari (63)
- 42.** VLAD DUMITRU – 49 de ani (iunie 1978) Cerbăl (18,19,70)

Hai mândruță să jucăm

* *

Strigături de dragoste și dor

1. Cine are viers și cântă

Îi pare ziua mai scurtă
Cine are vers duios
Pare-i traiu' mai frumos.

2. Dragu-mi cu cine joc

Că miroase-a busuioc
Dragu-mi cu cin-mă-nvârt
Că miroase-a flori de câmp.

3. Vino bade sările

De mi-auzi mustrările;
Cum mă mustră măicuța
Pentru că ți-am dat gura
De mă mustră cât de tare,
Tu ești fain și nu mă doare.

4. Dă-mi bădiță ochii mie

Să faci la fete mânie,
Că și eu bade ți-oi da
Și ochii și gurița.

5. Frunză verde din poiană,

Io îs fată romoșană
Păr bălai și ochi căprui,
Fură inima oricui.
Câți ficatori la noi în sat

Cu ochi-am fermecat
Iară unu' dintre ei
Să tot uită-n ochii mei.

6. Hai mândruță să jucăm

Până când ne săturăm
Să jucăm să-ți sară somnu'
Să te bucuri ca tot omu'.

7. Frumos, îi badea frumos

Și călare și pe jos
Cu cămeșă, cu cheptar,
Cu năframa-n poșnar.
Dă-mi bade năframa mie
Să fac la fete mânie,
La neveste dușmănie.

8. Asară și altă sară

Doi cocoși negri cântară,
Neamurile mă mustrară
Ca să-l las pe badea iară.
Pe badea nu l-aș lăsa
Că mă doare inima
Să nu-l ieie altă fată,
Să nu-l mai văd niciodată.

9. Să mă pot, Doamne, află

Mai în sus ca negura
Tot aş ninge şi-aş ploua

Pe badea nu l-aş uda;
Tot aş ploua şi-aş ninge
De badea nu m-aş atinge.

10. Place-mi a juca

Cu nevasta altuia
Şi la altu' cu a mea
Că aşa-i dragostea.

11. Nici-o poamă nu-i dulcie

Ca bădiţa hâl dintâie,
Nici-o poamă nu-i amară
Ca badea de-a doua oară.

12. Cine joacă şi nu strigă

Face-i-s-ar gura strâmbă,
Cine strigă şi nu joacă
Face-i-s-ar gura toacă.

13. Măi bărbate, bărbătuț

Lasă-mă să tân drăguț;
Te-oi spăla mereu de tină
Numai să nu-mi bagi de vină.

14. Învârti m-aş ca sucala,

Frică-mi să perd zâcală,
Învârti m-aş, învârti
Da' mi-e frică c-oi sminti.

15. Bate bine la podeală

Să iasă mândrele-afară,
Bate bine la pământ
Să iasă mândrele-n vânt.

16. Pe ulița nostră-i tină

Am drăguț ca o lumină,
Pe ulița noastră-i apă
Am drăguț harnic la sapă.

17. Măi bădiță calce-ți gura,

Din două ți-alege una,
Ori pe mine, ori pe ea,
De nu dracu' să te ia!

18. Asta-i fata, cui îi place

Alta mama nu mai face,
Că joacă al dracului
În ciuda bărbatului.

19. Cine n-are nici un dor

Trăiește-n lume ușor
Dar eu doruri am destule
Câtă frunză în pădure
Că atâtea doruri am
Câte zâle-s intr-un an!

20. Mândruța din altu' sat

Îi pită de cumpărat
Când o cumperi te-mbucuri
De-o mânci nu te mai saturi.

21. Joacă lele, nu te face

Că nu joci cu cine-ți place
Căci cu cine-ți place ție,
Ai juca da nu' te-mbie.

22. Vai mândruțo, cum te-aș bate

Dar mi-s mâinile legate
Cu fir de mătasă neagră
Că nu te poci bate de dragă.

23. Pe drumu' care mărg eu

Nu-i fântână, nici părău
Doară mândra-i placu' meu
Și-acolo o țuc mereu.

24. Eu pe deal, mândra pe șes

O cunosc tăt după mers,
Pe mersul picioarelor,
Pe-ncrețitul poalelor.

25. Fă mă, Doamne, cal de-argint

Să mă bag pe sub pământ,
Pân-la mândra în mormânt

Să-i văd pieptu' cu mărgele
Deștele tăt cu inele
Să-mi ogoaie dorurile.

26. Părăuț cu apă rece
Pe la poarta mândri trece
Dar-ar Dumnezeu să-l săce,
Să rămână săc izvor
Cum rămasam eu cu dor.

27. Fluieră bade și cântă
Nu-ți fie lumea urâtă
Dacă mi-e urâtă mie
Nu-ți fie barem și tie.

28. Hai, hai și iar hai
Pusei șaua pe tri cai
Și plecai cu ei în Rai
Dar în Rai nu putui sta
De miroslul florilor
Și de dorul mândrelor.

29. Mândra-i ca o mură neagră
La ea nu mă uit zâua-ntreagă
Și-o rădic până la stele
De-i dau gură mândri-mele.

30. Pântru mândra care-mi place

Tri zâle de clacă-aş face,
Tri zâle şi-o săptămână
Numa' să-mi cadă la mâna.

31. Bate, Doamne, dealurile

Să se vadă şesurile
Să se vadă doi cu doi
Şi noi, mândro, amândoi.

32. Plângeti drage floricele

Că v-am purtat cu plăcere
Iar de-acu' încolea
Poarte-vă cine-o vrea.

33. Leliţa cu ochi verzi,

Niciodată să n-o crezi
Dar lelea cu ochi negruţi
S-o săruţi să nu o iuţi.

34. Frunza verde s-o uscat

Şi bădiţa m-o lăsat
Nu m-o lăsat că-s urâtă
Doară c-am fost părâtă,
Că m-o părât o cătea
Ca s-o iubească pe ea
Că mor părât tri cătele
Să le iubească pe iele.

35. Toată lumea-mi strigă hoț

Parcă eu fur de la tăț'
Da nu-s hoț la drumu' mare
Că îs hoț de fete mari.

36. De-ar ave fetile minte

Când oi muri să mă cânte,
Că destul vinars am dat
Și pită am cumpărat
Și pe mândre-am sărutat.

37. Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,

Fă-mă roata ceriului
Deasupra Căstăului
Să-mi fac ochișorii roată
Să privesc pe mândra-n poartă.

38. Lasă-te mândro de iubit

Că pe mulți ai bolonzit,
Uită-te numa' la mine
Că-n curând și-oi fi mire.

39. Trece-mă, bade, valea

Să nu mă vadă maica
Să ajung lângă izvor
Să te țuc cu mare dor.

40. Badea-l meu, Ion îl cheamă

Ducu-i doru' fără seamă;
De nu l-ar chema Ion
Nu i-aş duce atâta dor.

41. Măghiran cin-te-a pus peană

Badea când s-o dus cătană?
Măghiran cin-te-a pus iubit?
Bădiţa când o venit?

42. Badea care-mi place mie

Se cunoaşte dintr-o mie
Se cunoaşte dintr-o sută
Că vine şi mă sărută.

43. Sărută-mă bade-n dinţi

De buze să nu te-atingi,
Că buzele-s subțârele
De te tai bade în ele.

44. Mă dusei cu coasa-n vale

Să tai iarba şi cicoare
Să-i pun mândri la cheptare,
Mă dusei cu coasa-n luncă
Să tai iarba cea măruntă
Să-i pun mândri und-se culcă.

45. Mândro, la voi în grădină

Prins-o doru rădăcină,
Eu mă duc s-o pun în sân,
Şapte rădăcini îl Tân,
Eu mă duc să-l ieu acasă
Şapte rădăcini nu-l lasă.

46. Di tri ori am vrut să mor

Tăt pe drumuri călător
Şi-am vrut să mai mor odată
În brațele la o fată
Dumnezău nu m-o lăsat
Ca să mor îmbrățișat.

47. De-ar fi doru' vânzător

Eu m-aş face negustor
Şi-aş ieşi cu caru-n prag
Şi-aş vinde la dor cu drag,
Şi-aş ieşi cu caru-n drum
La mândra cu gându' bun.

48. Dragu-mi ulița mare

Pe unde are badea cale
Pe-acolo unde mi rându'
La bădiță tăt cu gându'.

49. Tu bădiță, aşa-i gândit

Că tu dacă-mi urî
Pe tine nu te-oi găsi,

Nici din loc nu m-oi mișca
Gură de n-oi căpăta
Dară pragu' tot l-oi trece
Și mi da săruturi zece.

50. Du-te bade, cuc în berc

Și mă lasă să petrec
Lângă surorile mele
În codru cu rămurele.

51. Mândruța m-o blestemat

Să mă vadă spânzurat
Cu funie de hămei
Deasupra patului ei;
De s-ar rupe funia
Să cad în pat la mândra.

52. Bădiță, verde trifoi

Bătut îi drumu' de boi
Nu-i bătut de boii tăi,
Că-s de ochișori mei,
Nu-i bătut de caii tăi
Ci de drumu' meu pe văi.

53. Iubește-ți bade mândra

Și la nimeni n-o lăsa,
Strânge-o cu dor în brață
Mireasă să-ți fie-n viață.

54. Pe ulița mândri-n sus,

Tăte lămpile s-or stins,
Numa la mândruța mea
Arde lampa ca o stea
Știe că mă duc la ea.

55. Pe la noi, pe la pădure

Merg fetițe după mure
Și feciori după nuiele
Ca să-și petreacă cu ele.

56. Măi bădiță Niculae

Câte paie-s intr-o claię?
De le poți tu număra
Amândoi cu drag ne-om lua,
De le poți tu socoti
Amândoi ne-om tăt iubi.

57. Nu te uita, lele, nu

Că te joacă copilu'
Că copilu' o mai jucat
Fete mari de măritat
Și neveste cu bărbat.

58. Vai de mine, mult dor duc

Colea seara când mă culc,
Dimineața când mă scol
Cu trupșorul plin de dor.

59. Bate, Doamne, pe popa

Că mi-o spovedit mândra
Şi i-o dat păcate grele,
Jumătate-s ale mele.

60. Mă uitai din deal în luncă

Să văd mândra unde lucră
Şi de-amiz-unde se culcă
Să mă duc ca să-i fac umbră,
Să n-o ardă soarele
Că-i albă ca doamne!

61. Vino bade, prin grădină

Că-i ţălină şi nu-i tină
Şi poarta-i de rogojină,
Cum o-mpingi cade în tină
Şi portiţa-i de rogoz
Cum o-mpingi de duce jos.

62. Cu bădiţa drăgălaş,

Stau în casă ca-n oraş,
Cu bădiţa hăl urât
Stau în casă ca-n pământ.

63. Măi bădiţă hoṭ mai eşti

Seara vii, să mă peleşti
Ziua-n sat mă povesteşti.
Mai bine nu mai veni
Şi nu mă mai povesti.

64. Zisa-i bade, zisa-i câne

Că n-ai dragă ca pe mine,
Eu văd bine că-i mințit,
Și mai dragă ți-ai găsit
Găsește-ți dragă și o sută
Ca mine nu te sărută.

65. Badea care-mi place mie

Nu-l lasă măsa să vie
Dară ea n-are ce-i face
El tot vine dacă-i place.

66. Vai de mine, iacă-i sără

Și mă bate maica iară
Că și-aseară m-o bătut
C-am stat pe uliță mult,
Pe uliță o stat dracu'
C-am stat cu badea săracu'.

67. Hai mândro cu mini pe luncă

Să-ți fac răschitori și furcă -
Cât suntem în gura luncii
Să-mi dai mândră plata muncii
Și când suntem la izvor
Să-mi dai pentru răschitor.

68. Pe uliță mândri-n sus

Tri fire de măr am pus
Într-una mere, într-una pere,

Într-una buze subțârele
Să ne iubim mândră cu ele.

69. Du-te bade, du-te iară

Unde-ai fost bade asară
La frumoasă, la găzdace
Cu mine vorbă nu-ți face.
Că pân-acuma ți-ai făcut
C-am fost mică, n-am știut,
Tânără n-am priceput.
Dar acum pricep mai bine
De n-oi mai vorbi cu tine.

70. Părăuț cu apă rece

Pe la poarta mândri trece,
Iese mândra să se spele
Și nu se putu de jele
Că văzu urmele mele.

71. Auzit-am, auzit

Că dragostea s-a oprit,
Cine-n lume s-a afla
Să pornească dragostea.

72. De-ar fi doru' tăt ca doru'

N-ar îmbătrâni iar omu'
Dară doru-i mare câne,
Tăt l-aștept și nu mai vine.

73. Mă dusei vinerea-n târg

Să văd boii cum să vând,
Vacile cum se plătesc
Mândrele cum se iubesc.

74. Tot am zis mă duc, mă duc

Şi badea nu m-o crezut.
Dar acu' mă poate crede
Că mă duc, nu mă mai vede.

75. Frunzuliţă de cicoară

Auzit-am ieri la moară
Că bădiţa meu se-nsoară,
Însoară-te dragul meu
Că mie nu-mi pare rău.

76. Badea meu, hăl tinerel

Zice maica că-i mişel
Şi nu mă dă după el.
Fie maică, cum o fi
Numa' cu el pot trăi.

77. Hai bădiţă, să fugim

C-amândoi ne potrivim
Şi la ochi şi la sprânceană
Ca doi porumbei la peană.

78. Fetile care-s frumoase

Nu se țin cu prune grase
Că se țin cu buze moi
Cu cireșe din altoi
Care-s coapte la răcoare
Și neatinse de soare.

79. Nu ieși, leliță-n ușă

Cu capu' plin de cenușă
Du-te-n casă și te spală
Și-apoi iese la bade-afară.

80. Fost-am dragă cui și cui

Acuma-s a nimănuí
Și dacă mă port frumos
Iară-s dragă cui am fost.

81. Pentru bădița hăl înalt

Nici-o sară n-am cinat
Să știu că-l apuc de mâna
N-aș cina o săptămână.

82. Dragu-mi ulița mare

Pe unde are badea cărare
Că aici pe tot de-a rându'
La bădița mi-am pus gându'.

83. Dă-mi Doamne, ce-oi cere eu,

Patru boi la grajdul meu

Și-o junincă mulgătoare

Și-o nevastă grijitoare.

84. Surată, surată bună

Lasă-l pe badea de mâna

Că te fac să zaci o lună

Zaci o lună și doi ani

Și pe badea tot nu-l ai.

85. Eu aici, badea departe

Două dealuri ne desparte,

Două dealuri și-o pădure

Tătă cu fragi și mure,

Murile să le mâncăm

Iar noi, bade, să ne luăm.

86. Tăt așe frumos ca banu'

Îi bădița căstăianu'

Că-i frumos și drăgălos

Și-aproape de oraș

Că banu' nu ruginește

Și bădița mă iubește.

87. Sara bună, mândra mea

Eu mă duc, tu-i rămânea

Și dac-oi veni vreodată

Știu că nu te-oi găsi tăt fată

Te-oi găsi măritată
Măritată c-un bărbat
Că pe mine m-ai iutat.

88. Bade, pălărie nouă

Nu țâne calea la două
Și țâne numai la una
La care să-i ți cununa.

89. Tot trecând la mândra dealu'

Mi s-a despotcovit calu'.
Dară nu-i de vină calu'
Nice vina potcovaru'
Că e vina mândri mele
C-a pus casa-n dealuri grele
Și-i vina numa' a mea
Că m-am dus mai rar la ea.

90. Auzit-am și văd bine

Că te lași, mândro, de mine
Lasă-te mândruțo, zău
Lasă-te că nici nu-mi pasă
Că-mi ieu alta mai frumoasă.

91. Măghiran lapte-n ghioc

Adu-mi fata să ți-o joc
De nu ți-oi juca-o bine
Bage dracu-n ea și-n tine.

92. Frunză verde de măslină

Mă duc, mândro, de la tine,
Tuturor le pare bine
Numa' ţie-ţî pare rău
C-am fost puişoru' tău.
-Spune-mi bade, când te duci
Să-ţî dau două mere dulci
Unde-i sta să le tăt mânici
Să-ţî aduci bădiţ-aminte
De-ale noastre dulci cuvinte.

93. Stai mândră, să ne iubim

C-amândoï ne potrivim,
La ochi şi la sprâncene
Ca doi porumbei la pene!
Iar la stat şi la zburat
Ca doi porumbei uitat'.
-Hai bade să ne iubim
C-amândoï ne potrivim.
Tu n-ai tată, io n-am mamă
Amândoï suntem de-o samă.
Tu n-ai fraţi, io n-am surori,
Amândoï ca două flori.

94. Măicuţa-mi pune de cină

Eu suspin de la inimă.
Măicuţa mă mângăie
Şi din gură-aşe grăie:
-Nu fi aşa supărat,
Fetiţele-s multe-n sat
Şi mai mari şi mai mărunte,

Ți-alege una de frunte.
-Maică, măiculița mea
Ceru-i mare, stele-s multe
Și mai mari și mai mărunte
Dar ca Luna nu-i niciuna
De mare și luminoasă
Nici ca mândra mea frumoasă.

95. Dragu-mi-s fetițele dragi

Vara când culeg la fragi,
Că mi-s dragi fetițele:
Hai puicuță la mama
Și tu mândră la badea.

96. Părăis cu apă rece

Pe la poarta mândri trece.
Iese mândra să se spele
Și nu mai poate de jele
Când vede urmele mele.

97. Trece-mă, bade valea

Să nu mă vadă maica
Să nu știe und-ne-am dus
Numa să vadă că nu-s,
Să nu știe unde mărg
Nu mai sus în vârf de berg.

98. Bade, bade, la opincă,

Nu uita că se tot strică,

C-am pus rețele

Și-are face altele!

99. Fetele, tăt fetele

Gura dulce place-le;

Să le dai cu lingura

Și tăt nu s-or sătura!

100. Bade, ochi tăi hăi mici

Când îi sui, când îi rădici,

Pe mine rău mă strâci

Când îi sui, când îi cobori

La inimă mă omori.

101. Sărută-mă, bădișor,

Că de nu mă săruți, mor;

Sărută-mă, bade, tu,

Nu mă lăsa la altu'

Că altu' nu mă iubește

Numă' tăt mă necăjește.

102. Măi bădiță, mândru ești

Ca voinicul din povești.

Și ce maică ai avut

Că mândru tare te-o făcut,

Te-a știut înfășa ea

De ță-i gura ca mierea.

103. Iubește-mă bade dragă

Când îs cu iuța neagră,
Că dacă m-oi săpuni
Cinci și şase m-or iubi.

104. Măi bădiță, bădiț Gheorghe

Pentru tine mi-aud vorbe
Eu le-aud și eu le-mpac
Că de tine-mi este drag.

105. Spusu mi-a frunza de prun

Să iubesc și să nu spun,
Spusu mi-a frunza de fag
Să iubesc pe cini mi-e drag.

106. Pentru mândra care-mi place

Nici părinții n-au ce-mi face,
Părinții se sfătuiesc
Eu cu mândra mă iubesc.

107. Naltă-i mândra ca secara,

Frumoasă-i ca primăvara!
Naltă-i mândra și subțire,
Drăgălașă la iubire.

108. Câte mândre mi-am avut

Să le-adun aş face-un târg,
Câte-am avut și lăsat
Să le-adun aş face-un sat.

109. De când, mândro, te iubesc

Noaptea nu mă odihnesc,
Da' până nu te iubeam
Unde mă culcam dormeam.

110. Foaie verde de bujori

Luați samă, măi feciori
Că vine și-a mea mândruță
Faceți bine și-o jucați
Numa' să n-o sărutați.

111. Mai ști, bade că-i un an

Dintr-un măr noi doi mâncam,
Pe sub pruni ne alinam
Și cu dor ne legănam.

112. De când am drăguț birău

Nu mai port cistineu rău.
Numa' prinbură-nvărgată
De birău cu mpărată.

113. Cine strică dragostea

Mânce-i grâu' pasărea
Și ovăzu' pițigușii
Mintea-n cap greierușii.

114. Măi bădiță spic de grâu

Bine-ar fi să nu te știu;
Că de când te știu pe tine

Eu cu maica n-o duc bine.
La fântână nu mă mâna
La părleaz nu-mi dă răgaz
Și pe tine să te las.

115. Bade-al meu Tânăr copil,

Roșu, ca un trandafir
Când îl văd seara pe lună
Parcă-i cruce de cunună,
Când îl văd seara pe stele
Parcă-i cruce din mărgele.

116. Spune-i bade, maică-ta

Să-ngrădească uliță
Tăt cu lin și cu pelin
Că io la voi nu mai vin,
Tăt cu gheăță și c-omăt
Că mi-o săcat doru de tăt.

117. Du-mă Doamne și mă pune

Unde-or fi mândrele bune
Și bărbatii duși în lume.
Du-mă, Doamne și mă lasă
Unde-s mândrele frumoasă
Și bărbați duși la coasă.

118. Auzi, mândro, popa toacă

Ieși afară și te roagă,
Roagă-te lui Dumnezău
Să rămâi, să te iau eu.

119. Câte flori pe munte sus

Toate cu mândra le-am pus;
Când o fost pe la plivit
Dragostea s-o ofilit.

120. Câte boale am bolit

De tăte m-am mântuit
Da de doru' ce bolesc
Nu mai ştiu cum să trăiesc.

121. Măi bădiţă tu erai

Aseară când fluierai?
Măi bădiţă ai fost tu!
Că m-ai fluirat mândru!

122. Ardă-te focu' cu drag

De mâna mă duci în iad!
-Bade nu te duc de mâna
Că vii tu de voie bună,
Eu de mâna nu te trag!
Că vii tu, dacă ţii drag.

123. Bade, pană trăndăfir

Lasă-mă să rup un fir
-Rupe, mândră, cât îi vrea
Numa' nu te supăra.

124. Măi bădiță pentru tine

M-a urât maica pe mine,
Bade pentru ochii tăi
M-or urât părinții mei.

125. Bade, dragostea noastră

Or înflorit meri în coastă
Or înflorit și s-or uscat
Și noi bade n-om uitat.

126. Roșu-i măru' pădureț

Badea-i săngur și măreț,
Boii, caru' nu-s a lui
Numa', pleazna biciului.
Numa' pleazna și bâta
Și doru' de la mândra.

127. Fă-mă, Doamne, o gherghină

La bădiță în grădină
Maică-sa să mă plivească
Bade-al meu să mă iubească,
Maică-sa să mă tot ude
Bade-al meu să mă sărute.

128. După casă la badea

Suflă vântu' cânepă,
Când o suflă, rupe-o floare,
Badea după mine moare;
Când o suflă rupe-o ruje,
Badea după mine plângе.

129. Măi bădiță spic de grâu,

Bine-ar fi să nu te știu
Că de când te știu pe tine
Moarte-mi trăbă, altu vine?
De când te știu pe dumneata
Moarte-mi trăbă și-altu ba.

130. De m-aș duce tot la târg

N-aș da bani pe urât,
Că mi-aș cumpăra frumos
Că-i pe lume drăgăstos.

131. Sus și lună, jos și noru'

Departea-i badea cu doru'
Doru-i jos și luna-i sus
Departea-i bădița dus.

132. Badea meu cu mândre multe

O iubit ce-o fost de frunte
Când o pornit la-nsurat
O iubit ce-o căpătat
Și când o pornit a cere
O iubit fără plăcere.

133. Frunză verde de săcară

Iar vin serile de vară
Scoate-ți mândro patu-afară
Sub fereastră la cămară
Nădejde-ai de gură iară.

134. Dragu-mi bădița înalt

Că-mi dă măru' curățat,
Peste vârful zidului,
În vârful cuțitului
Dar bădița-i micuțel
Mă face să trec la el.

135. Asară și-alaltă sară

Neamurile mă mustrară
Și mă mustrară pe mine
Să mă las badeo de tine;
Cuvântul de l-aș călca
De tine nu m-aș lăsa
Dar cuvântu' l-am călcat
De tine nu m-am lăsat.

136. Asară pe vremea cinei

Eu săream gardu' cu spini
Mândruța asmuța câni,
Mândra se gânde că-i dracu';
Eu eram, badea săracu!

137. Trandafir de pe tuleu,

Săracu', bădiț-al meu!
Unde-o fi, unde-o durmi
Cu cine s-o hodini.
Fă, badeo, cum îi puté
Și haida pe mâna mé
Să-ți sărut buzătilé.

138. Măi bădiță, tu erai

Asără când fluierai,
Fluierai cu mare drag
Ca să ies la tine-n prag.
Fluierai cu mare dor
Să ies la tine-n ocol –
Că de când m-am măritat
Gură n-am mai căpătat.

139. Bată vântu-n tine sat

Şi cine te-o sămănat
Că te-o sămănat prea des
Eu din tini-afar-să ies,
Şi te-o sămănat prea rar
Eu din tine să mă car.
Satule, grădină dulce ,
Eu din tine nu m-aş duce,
De miroslul florilor,
De dragul oamenilor.

140. Cât îi satu nost de mare

Bade-al meu nimeni nu-l are
Aşa 'nalt şi subţârel
Că mor mândre după el,
Că şi eu când l-am văzut
Tăt cu mândre m-am bătut.

141. Tu mândruță, ochii tăi,

Băgam-aş slugă la ei,
Nu pe-o lună, pe doi ani
Să fac ciudă la duşmani.

Ochii tăi cuțâte n-au
Mă mir junghiuri din ce am,
Ochii tăi nu au cuțâte
Mă mir junghiuri de-s urâte.

142. Măi bădiță, om ca tine

Îl poci face din arine,
Din arine clomburos,
Om ca tine mai frumos
Din arine clomburat,
Om ca tine, îndrăptat.

143. Nici-un dor nu vine iute

Ca doru' de peste munte
Nime' nu-l poate opri –
Nici țâgani cu lăuta,
Nici badea cu fluiera
Numa' eu cu inima.

144. Mânce-te, bade, amaru'

Când îi mere-n târg cu caru'.
Amaru' să nu te mânce
Numa' caru țî să strâce,
Că destul amar țî-o fi,
Stai pe loc și nu-i veni.

145. Du-te bade-o, ducete-ai

Unde-ó sta apa să stai.
Nici acolo să nu stai,
Nici mândră să nu mai ai,

Că mândruță ți-am fost eu
Dar te-o bătut Dumnezău
Cu cine-i în sat mai rău.

146. Măi bădiță, câne-adânc

Nu mă face să tăt plâng,
C-am trecut codru' cu tine
Și n'ai pus mâna pe mine.
Dară eu n-am aşteptat,
Numa' pic de sărutat,
Nici acela nu mi-ai dat –
Că de cumpărat să fie
Tăt mi-ai fi dat și mie.

147. Strugur roșu, rujinit

Cu drag badeo ne-am iubit,
Cu jele ne-am despărțât,
Cu jele și cu năcaz
Și cu lacrimi pe obraz.
Cin' pe noi ne-o despărțât
N-aibe cruce, nici mormânt,
Nici de cune-n copârșău,
Nici parte de Dumnezău
Aşa cum n-am avut eu
Parte de bădița meu.

148. Multe mândre-ar vrea să mor

Să rămână badea lor.
Să mor astăzi, să mor mâne
Badea lor nu le rămâne
Că-l duc în groapă cu mine!

149. Horire-aş, horile-mi vin

Dar nu pot că sunt străin,
Horirea-ş, horile-mi plac
Dar nu pot că îs sărac,
Şi-aş hori horile toate
Şi-aş hori până la moarte.

150. Mândruță, ochi ca la tine

Nu sunt în sat la nime'.
Sărut mândră ochii tăi
Că frumos te uiți cu ei,
Sărut mândră gura ta
Că frumos vorbești cu ea.

151. Frunză verde de prin vii

Dulce-a fost gura mândri,
N-a fost dulce cum să fie
Numa' ca struguri-n vie.

152. Uuiiu, să ştie Leana me, aiha!

Cum or veni şi-or juca,
Da' Leana s-o dus de-acasă,
Nu vine pân' după masă!

153. Măi bădiţă, întrebate-aş:

Meri sămbătă la oraş?
Aş veni şi eu cu tine
Că am două corcodine.
Corcodinele le-om da

Şi la boltă ne-om băga
Şi vin roşu-om cumpăra.

154. Bădiţă ochi vineţii

Tu în drum, în loc mă ţai,
Tu cu ochii tăi cei dragi
În boală pe loc mă bagi.

155. Foaie verde de trifoi

Măi bădiţă de la oi
Vino sara pe la noi
Să ne iubim amândoi.

156. Du-mă mamă, către Pătru

N-aştepta pân' la Sâmpetru;
La Sâmpetru-i vreme ra
Nu ştiu Pătru de m-o lua.
Ia-mă Petre, ia-mă dragă
Că-mi dă mama oaie neagră
Şi cu mielu' după ea,
Cu lapte şi de-a făta.

157. Toată lumea aşa zice

Că în sat îi apa dulce
Numa' mie mi-e amară
Că trebă să ies afară.

158. Trandafir cu creanga-n drum

Te-aș rupe da' nu știu cum,
Te-aș lăsa, da' te-i usca
De te-ar rupe urâta.
Că urâta-i mâniaosă
Că m-ai făcut, mamă, frumoasă!
Nu-i devină maică-mea
Că-i devină moașă-mea
C-o țăpat scalda cu flori
Să fiu dragă la fiori,
Și-o țăpat scalda cu pene
Să fiu dragă cui mă vede.

159. Peste Mureș, peste tău

Ard două lumini de său,
Nimeni nu le poate-aprinde
Numa' mândruța când râde,
Nimeni nu le poate stânge
Numa' mândruța când plângе.

160. Păsărică din ogor

Nu-mi cântă cântec de dor,
Și-mi cântă ca să trăiesc
C-am o mândră și-o iubesc.

161. Mândro din pricina ta

Murgu meu apă nu bea
Nici din pumni, nici din cișmea
Numa' din vădruța ta.

162. Mică ești mândro, la stat

Dulce ești la sărutat
Mică ești mândră ca bobu'
Dar la sărutat ca focu'!

163. De s-ar face fetele

Pe deluț ca fragile
Eu nimica n-aș lucra
Numai fragi aş aduna.

164. Mă duc mamă de la tine –

Doru' meu aici rămâne,
Să-l iei mamă, să-l pui bine
Să-l sădești lângă fereastră
Să-ți intre mirosu-n casă.

165. Mă rugai maică de tine

Să ţai zâle pântru mine
Să mă lași în sat cu tine!
Mamă, zâle nu-mi ținuși,
De la tine mă dăduși,
Mă dăduși, mamă, departe
Umblu cu desagi în spate,
Cu desagi îmbăierați
Și cu ochii lăcrimați.

166. Du-te, bade, ducă-te

Doru' meu ajungă-te.
Nu te-ajungă pe durmit

Nici pe cale ostenind,
Numa' la masă mâncând
Să scapi lingura în blid
Și pita de pe cuțât
Ca să nu fi curățât
Iară eu te-oi întreba
Dacă-s mândra ta ori ba.

167. Tu leliță, lelișoară

Ochii tăi mă bagă-n boală,
Sprâncenele iar mă scoală;
Sprâncenele trag în vânt
Ochii mă bagă-n pământ.

168. Du-te dor ca curcile

N-aștepta căruțele
Că căruțe-s puțintele
Nu încap doruri în ele.

169. Cin-să uită-n ochi la mine

Dumneazău să-i deie bine,
Cin-să uită-n ochii mei
Să aibă parte de ei.

170. De-aș fi Tânăr ca odată

Nu m-aș da pe lumea toată,
Haideți, feciori, după mine
Că acum am dat de bine.

171. Când te-apuci a săruta

Nu te mai poți sătura
Ca de somn primăvara.
Zise mama și tata
Să-mi las somnu' și mândra.
Eu somnu' nu l-oi lăsa
Și pe mândra nici aşa
Că mie somnul îmi place –
ără mândra n-am ce face.

172. Prin pădure la dumbravă

Trece un părău cu otravă
Otrăvi-s-ar fetile
Să scape nevestile.

173. Până-i omu' tinerel

Se leagă doru' de el,
Omu' dacă-mbătrânește
Doru' se călugărește.

174. Păstă Murăș, păstă tău

Ard două lumini de său
Zâua ploaie, noaptea ninge
Nime' nu le poate stinge
Numă' mândra care plângă:
Pic-o lacrimă ori două
Și le stinge pe-amândouă.

175. Spusu-mi-o frunza de nuc

Ginere să nu mă duc,
Spusu-mi-o frunza de fag
Ginere să nu mă bag.

176. Hai la horă, măi băieți

Care vreți, care puteți
Care nu, mai rămâneți
Și joacă care cum știe
Că nu-i ciudă, nici mânie.

177. Când ieram odată june

Și veneam de la pășune
Știam peana cum să punе
Și mândruța cum să țâne,
Puneam peana pe-o ureche
Și făceam ciudă la fete.

178. Pe la noi prin prunișori

Cărăruie-i de ficioiri,
Unu' mere, altu' vine
Unu' mă cere pe mine.

179. Am un bade, nu o sută

Bate-l, Doamne, rău m-ascultă!

180. Foaie verde de bujor

Am iubit doi ochișori,

Ochișori-s din alt sat,
Când am fost la luat
Părinții nu m-au lăsat.

181. Nu știe nime' ce știu eu,
Că fără drăguț fi rău.

182. Hai bade, cu mine-n lume
Să ne punem altu' nume,
Mie grâu, țâie tăciune.
Hai bade, cu mine-n țară
Să schimbăm numele iar
Mie grâu, țâie săcară.

183. Măi, bădiță, tu erai
Aseară când fluierai,
Fluierai în ciuda mea
Că ți-ai găsit pe alta!

184. Dac-ar fi un fluierăș
Dă-mă, mamă, mintenaș,
Dac-ar fi un om urât
Oi muri numaidecât.

185. Trandafir, crescut în iarbă,
Iubește-mă, bade dragă,
Foaie verde mătrăgună,
Iubește-mă astă lună,

Că pică frunza din nuc,
Tu te duci, eu rămân cuc,
Tu te duci în cătănie,
Eu rămân pe ici pustie
Ca o păsărică-n gard
La toți oamenii din sat.

186. Foaie verde busuioc

Omul bun n-are noroc,
Că aşa am fost și eu
Iar norocu' mi-o fost rău.

187. De când mi s-o dus bădița

Mi-e pustie ulița,
Ulița de fluierat
Gurița de sărutat.

188. Bădița cu ochi de mure

Mă tot cheamă la pădure,
Dar măicuța nu mă lasă
Că pădurea îi cam deasă
Și bădița-i lăcomos
La omu' care-i frumos.

189. Așteaptă-mă, dor, că vin

De-aș veni cât de târziu,
De-aș veni la miezu' nopții
Să m-aștepți la stâlpu' porții.

190. Foaie verde de bujor

Am avut un bădișor
Și nu l-am știut griji;
Da' acum ar putea fi,
Că nu l-am știut Tânăra
Când pe mine mă avea.

191. Dragi mi-s ochii lui badea,

Eu să pot i-aș cumpăra,
Dar mi-e badea cam mișel
Că nu pot face târg cu el.

192. Vai de mine, cât dor duc

Numa' seara când mă culc;
Dimineața când mă scol
Nu mă pot scula de dor.

193. Cine m-a dat dorului

Aibă casa cucului
Și hodina vântului,
Că nici cucu' n-are casă,
Nici vântu' țară aleasă,
Nici cucu' n-are hodină,
Nici vântu' o țară lină.

194. Sui-mă, Doamne, la cer

Pe-o foișă de piper,
Lasă-mă, Doamne, printre stele
Să-mi iau bade pe plăcere:

Pe plăcerea ochilor,
Pe voia părintilor.

195. Vai de mine, c-am iubit

Nevastă cu copil mic:
Lasă copilul să plângă
Vin' la badea să te strângă,
Că eu câte-am strâns în brață
Copiii s-o-nseninat la față,
De te-o strânge iar pe tine
N-ai mai plângе după mine.

196. Cântă păsărica-n iaz,

Moare mândra de năcaz
Că n-o iubesc nici n-o las.
Cântă păsărica-n vie,
Moare mândra de mânie
Că n-o iubesc ca să știe.

197. Eu aici, mândra-n alt sat

Vai, ce dor împrăștiat.

198. Mândră, nu fi supărată

Multă lume-i înșelată
Las' să fi și tu odată.

199. Cucule de la pădure

Du-te la mândra și-i spune
Să nu fie supărată

Că mai mărg la ea odată
Când o fi frunza mai lată
Şi dragostea mai curată.

200. Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,

Fă-mă, Doamne, scânteuţă
La primar în grădinuţă –
Primăriţa mă privească,
Primarul să mă iubească.

201. Du-mă, Doamne-n dealu' Crucii

Unde paşte badea juncii,
Du-mă, Doamne-n deal la noi
C-acolo-i badea la boi.

202. Când eram la măicuţa

Eram pui de rândunea
Şi drăguţă la badea,
Da' acu' la maica lui
Nu-s nici rândunea, nici pui
Şi nici dragă nimănui.

203. Bate, Doamne, omu' prost,

Mult mă-ntreabă unde-am fost,
Unde-am fost am trăit bine
Cu bădiţa lângă mine.

204. Plânge inimioara-n mine

Ca-n copilu' de tri zâle,
Copilu' plânge pe dată
Inima-mi se frângе toată.

205. De-aicea și pân' la Pian

Tăt un fir și-un măghiran
La capătul Pianului –
Badea și măghiranu'.

206. Dă, murgule, pasu' mare

S-ajungem în sat cu soare
C-am o mândră ca o floare
Și-ți dă fân și iarbă verde
Și pe min' deabia mă vede.

207. Tot am zis și m-am jurat

Să nu ţin leliță-n sat;
Jurământul l-oi călca
Și leliță mi-oi țânea!

208. Leliță cu ochii verzi

Niciodată să nu-i crezi
Că ea zice zău și zău
Și-atuncea minte mai rău,
Dar lelea cu ochi ca mura
S-o săruți că-i dulce gura.

209. Hai, mândruță, să fugim

Pe din sus de cimitir,
Pe-unde iarba-i necălcată
Şi gura nesărutată.

210. Frunzuliță verde-n prun

Dragu-mi să plec la drum,
S-aud calu' tropotind
Şi căruţa pocănind.
Să iau drumu-n fuga mare
Să cobor la lelea-n vale
Să las frâu' lung la cal
Şi să ies la lelea-n deal.

211. Zise maica către mine

Să nu dau gură la nime'
Dară focu' poate face,
Că eu dau la cine-mi place.

212. Pentru badea Niculae

Număr paiele din clae
Şi-aş mai număra o mie
Să mi-l dea mă-sa doar mie.

213. Bădiță, de urâtu' tău

Face-m-aş trestie-n tău.
- Fă-te, mândră, ce te-ai face
Că io încă te-oi mai place
Şi-oi fi boulean de baltă
De mănâncă trestia toată.

214. Bădița de peste deal

Ar veni dar n-are cal.
Pune sania pe cocoș
Nu veni, bade, pe jos.
Pune sania pe găină
Nu veni, bade, prin tină.

215. Măi, bădiță, Niculiță

Ce cauți seara pe uliță?
- Caut vacă și junincă
Și-o dragă ibovnică.
Caut vacă și-o vițea
Și-o mândruță frumușea.

216. De-ar fi lăsat, Dumnezău,

Ce iubești să fie-al tău!
Dar Dumnezău o lăsat
Ce iubești să părăsești
Și să iei ce nu gândești!

217. Fir-ar fi bade câne

Că prea multe mândre țâne.
Până îmblă pe la toate
I se face miez de noapte;
Pân-ajunge și la mine
I se face ziua bine.

218. Câte mândre-am iubit eu

N-or avut nici un birău,
Câte mândre am lăsat

N-or avut nici un jurat,
Cea pe care-o am acum
Nu s-ar da pe toată lumea.

219. Mândra care-o iubesc eu

O cunosc pe ciştineu,
Tâne ciştineu' strâns
De-o cunosc doar după râs.

220. Pare-mi rău, după ce-mi pare

C-a crescut Murăşu' mare
Nu-i nici luntre, nu-i nici punte
Ca să trec la mândra-n munte.

221. Mândră, ce maică-ai avut

De-asa faină te-o făcut
Şi te-o ştiut legăna
De ţi-e gura ca mierea
De nu mă pot sătura.

222. Draga mea, că nu-i a mea

Îi a hăstuia de colea,
Tâne ochii tăt la ea
Făr' să pot face ceva!

223. Pântru mândra care-mi place

Nici părinții n-au ce-mi face
Părinții se sfătuiesc

Eu cu mândra mă iubesc
Și în joc mă perpelesc.

224. Fusei asară la mândra

Și-mi furară hoții țundra –
Și-acu' asta mi-e dobândă
Fără țundră, fără mândră!

225. Când era mândra de-un an

N-aș fi dat pe ea un ban,
Dar acum dacă ar vrea
I-aș da tăt-averea mea.

226. Mândră, pe ulița ta

Nu se face tină ra;
Nu știu tină, nu se face
Că de tine mândră-mi place!

227. Când m-ajunge dor de mândră

Toată lumea-mi pare blandă,
Când îmi vine dor să plec
Mărg pe deal și nu m-aplec!

228. Rău îi stă râului rău,

Dealului fără părău,
La părău făr' de sălcuță,
La birău fără mândruță.

229. Hai, mândro, să te sărut

Că mâine mă duc la plug,
Ziua-i lungă, holda-i mare
Gura nu are răbdare.

230. Tot suind la deal, la deal

S-a rupt potcoava la cal,
Da' nu-i vina calului,
Nici a potcovarului
Că-i de vina mândrii mele
Că şade la locuri răle.

231. De cine mi dor și drag

Şede în cazarmă-n prag,
De cine mi dor și sete
Şede la cazarmă-n trepte.

232. Iubeşte, bade, să-ti placă

Nu-ntreba de boi și vacă,
Că dacă de mândra-ți place
Și vacă și boi tăi face.

233. Apuca-m-aş de jucat

Cu popa la cununat,
Apuca-m-aş de-nvârtit
Cu popa la spovedit!

234. Io cu ochii știu a face

Numa' cătă cine-mi place,

Io cu ochii am facut
Numa' la cin' mi-o plăcut!

235. Zisa badea, cătă mine

Să nu dau gura la nime'!
Dară asta n-o pot face
Că eu dau la cine-mi place!

236. Și-o trimis badea de dor

Strugurel din via lor,
Iar eu i-am trimis de jele
Preambură și mărgеле.

237. Nu gândi bade că-mi pasă

Că mi-ai spus că mi-s frumoasă!
Nu-s frumoasă, da' de-oi fi
Om frumos oi tăt iubi.

238. Vino bade, prin grădină

Că-i cărare și nu-i tină
Și ușă de pipirig
Ce nu scârțâie nimic.

239. Scoboară, bade, la vale

La gură de fată mare
Și io oi sui la deal
Să-ți dau gură cu alean!

240. Duce-m-aş cu luna-n nor

Nu mai pot de-al mândri dor,
Duce-m-aş cu dor în stele
Nu mai pot de-a mândri jele!

241. Părinte, Sfinţia ta,

Spovedeşte pe mândra;
Plină-i de păcate grele,
Da' jumate-s ale mele,
Iartă-i la păcate multe
Că toate-s cu min' făcute!

242. Eu nu ştiu că ştiu cânta

Cânt să-mi stâmpăr inima!
Că de nu aş şti cânta
Inima-n mine-ar crăpa!

243. Mândruliţă pântru tine

Dă mama cu lemn-e-n mine!
De-ar da cu lemn-ele toate
Pe noi tăt nu ne desparte!

244. Urâtu' de unde soseşte,

Tăt ploaie şi viscoleşte,
Dragostea unde s-adună
Îi soare şi vreme bună.

245. Duce-m-aş cu luna-n nor

Nu mai pot de-al mândri dor,
Duce-m-aş cu luna-n stele
Nu mai pot de-a mândri jele.

246. Mândruliţă, de demult

Mor şi nu te mai zăuit
Şi cum te-aş zăuita
Mă lasă iar inima!

247. Cu badea cu păru' tuns

M-am iubit pe sub ascuns;
Cine m-o văzut m-o spus!
Cine ne-o spus pe noi
Să n-aibă parte de boi,
Nici de boi şi nici de vaci,
Nici de ochii care-s dragi!

248. Uită, bade, ochii mei

De vezi poţi trăi cu ei
Şi de nu-i putea trăi
Lasă-mă că n-oi muri.

249. Nu gândi, bade, că-mi placi

Că numai păcate faci,
Nu gândi că-mi trebuieşti
Că numai păcătuieşti.

250. Badea-i alb ca laptele,

Eu mă-ntorc cu spatele,
Badea-i negru ca tina,
Eu mă-ntorc cu inima,

251. Dragostile și cu doru'

Ele-mbătrânesc tăt omu',
Dragostile-s ale lumii,
Da' le iubesc numa' unii.

252. Spune-i, bade, maică-ta

Să podească ulița
Tăt cu piatră și cu glaje
Că de mine nu se sparje.

253. Badea-i 'nalt, curaua lată,

Voinicia lui mă gată,
Badea-i 'nalt, curaua-ngustă
Voinicia lui mă uscă.

254. Trage, mândră, cu ochiu,

Să văd num' io și tu.
Nu trage cu amândoi
Să nu râdă lumea de noi.

255. Asară pe lună nouă

Văzu-i mândrele-amândouă –
Pe o margine de-ogor
Așteptau pe badea lor

I-aștepta ca să vie
Liberi de la cătănie.

256. Joacă, mândră, nu te face –

Ai juca cu cine-ți place;
Da' cu cine ți-o plăcea
Ai juca dar nu te vrea.

257. Lelița care iubește

Noaptea spală și cârpește
Și ziua se primenește
Că tot la iubit gândește!

258. Fetele de pe la noi

Fă-le, Doamne, tăte oi!
Iar pe mine păcurar
Să le strâng în vârf de deal!

259. Nu te uita la cojoc

Ci te uită cum te joc,
Nu te uita la căciulă
Ci te uită la făptură!

260. Fetele ca fetele,

Gura dulce, place-le,
Să le-o dai cu lingura
Tăt nu le poți sătura.

261. Trecui valea, mor de sete

Mă-ntâlni cu două fete,
Amândouă – haine nouă.
Iubile-aş pe amândouă,
Dar pe una totdeauna,
La care să-i pun cununa?

262. Sus opincă până poți

Până am vreo doi, tri zloți,
Sus opincă de sorlăc (șorici - n.n.)
Că mă mânnii și te mânc!

263. Gura mea din ce-i făcută –

Din vin roșu și din țuică!
Cine-i vrednic să sărute,
Cine nu, stea să se uite!

264. Uiuuiu, găină sură

Asară, ai fost în sură
Ş-acu' la nănaşu-n gură!
Nănaşu' de-ar fi fecior
Mi-ar da și mie-un picior!
Dar nănaşu-i însurat
Și nimica n-am gustat!

265. Frunză-n prun, frunză sub prun

Am pe badea dar nu-l spun,
Că l-am mai zâs odată
Și mi l-a luat o fată.

266. De-te doru-a mă-ntreba:

Fată, cauți pe cineva?
Cat pe hăl cu peana lată
Puște-l Dumnezău să-l bată
Că m-o-vățat sărutată!

267. Lasă-mă, Doamne, să mor

Pe perină de fuior,
Pe brațele cui mi-e dor.
Lasă-mă, Doamne, să zac
Pe perină de bumbac,
În brațele cui mi-e drag.

268. Răsărit-o luna-n șură

Badea nu-i ca să-mi dea gură,
Răsărit-o luna-n prag
Nu-i aici cine mi-e drag.

269. La fântână, la sălcuță

S-a spălat a mea mândruță,
Cu săpun și cu albele.
Să mă iubească cu jele!

270. Tu, mândruță, ochii tăi

Mult mai seamănă cu-ai mei.
Cum să nu semene, zău,
Că-s făcuți pe placu' meu!

271. Fetele din sat cu mine,

Dă-le, Doamne, numa' bine.

Şi la fiori sănătate

Să le iubească pe toate.

272. Spune-mi mândruliţa mea

Torsu-ţi-ai tu cânepa?

Eu bădiuşă am tăt tors

Scoborând pe scară-n jos

Să-ţi fac cămeşă la joc,

Ca să mă iubeşti cu foc.

273. Pe uliţa mândri-n sus

Fierb fetile cucuruz

Şi fac focu' cu nuiele

Să margă fiori la ele.

274. Floricică, vioarea,

Ce ochi negri are badea!

I-aş vine, i-aş cumpăra

Ca să am ce săruta!

275. De-ai şti bade, jalea mea

N-ai mâncă şi nici n-ai bea,

Făr-te-ai plimba prin grădină

Şi-ai plânge de la inimă.

276. Bade-al meu s-o lăudat

Asără din sus de sat,
Că-i și dascăl și primar
Da'-i rândaș la cârciumar!

277. Gura mea din ce-i făcută?

Din măr roșu și din turtă,
Cine-i fain să o sărute,
Cine-i urât să se uite.

278. Nu știu, noru-i nouros

Ori bădița-i mânișos,
Nu știu, noru-i nourat
Ori bădița m-o lăsat.

279. Leagănă-te vârf de brad

Să vie cine mi-i drag,
Leagănă-te, tu, mlădiță
Să vie și-al meu bădiță.

280. Mândra mea de astă vară

Vine s-o iubesc pe sară,
C-aşa-i dac-am nărozât
Să iubesc ce-am părăsât!

281. De-ar fi doru' vânzător

Face-m-aș neguțător,
De-ar fi doru' ca pădurea
Eu l-aș tăia cu săcurea.

282. De-aş ajunge zile multe

Să mă urc odat' la munte,
S-aud brazii vâjâind
Pe mândra-n frunză cântând.
Ea să cânte – eu să zâc,
Să ne treacă de urât.

283. Cine nu ştie juca

N-are la ce apuca!
Că jocu-i cu meşteşug
Ca boii când trag la plug!

284. Cucuruz de pe ierugă

Mă băgai la mândra slugă,
Pe opinci şi pe curele
Şi pe buze subțârele.

285. Frunză verde, foi şi-o fragă

Cum să-ti zic, mândruţă dragă?
Zice-ţi-aş o vorbă dalbă
Că de mică mi-ai fost dragă.

286. Dragi mi-s ochii lui badea,

Eu să pot, i-aş cumpăra
Dară badea-i cam mişel
Nu pot face târg cu el.

287. La fereastra lui badea

Înflorit-a scumpia,
Că asta-i floare domnească
Badea să mă iubească!

288. Uite mândră-n ochii mei –

Poți trăi fără de ei?
Că de nu-i putea trăi
Lasă-mă că n-oi muri!

289. Ceață, ceață, negureață,

Ia-te mai de dimineață!
De pe fagi, de pe nuiele
De pe fața mândri mele!

290. Mândra care mie-mi place

Pânza bine știe face,
Pentru badea o cămașă
S-o aduc la mine-acasă.

291. Pentru badea ca lumina

Toată noaptea bătui tina.
Și de tină mă umplui,
De dragoste nu dădui.

292. Auzi, bade, satu-i plin,

Tăți ne zâc că ne iubim:
De-o fi soare, de-o fi noapte
Dragostea-i cu multe șoapte!

293. Vino, bade, de mă fură

Că deseară dorm în sură,
Că părinții dorm în pat,
Și nu știu că m-ai furat!

294. Bădița din altu' sat

Îmi dă măru' curățat,
Da' badea din satu' meu
Îmi dă măr să-l curăț eu –
Și de ăla-i pare rău!

295. De știu bade c-ai veni

Flori pe cale ți-aș sădi,
Trăndăfir cu zece flori
Vino, bade, dese ori;
Trăndăfir cu foaie albă –
Să mă iubești, bade dragă!

296. Acu' badea trece dealu'

Îi cunosc frâu' și calu',
Calu-i negru, frâul verde,
Ce-am iubit nu se mai vede.

297. Bade-al meu, mândru copil,

Roșu ca un trăndăfir,
Când îl văd sara la lună
Parcă-i floare din cunună,
Când îl văd sara, pe stele
Parcă-s mărgelile mele.

298. Iubeşte, bade, iubeşte

Pe cini maică-ta voieşte,
Că pe mine m-ai iubit –
Maică-ta nu m-o voit!

299. Măi, bădiţă, ochii tăi

Îs cireşele-n ultoi,
Coapte tăte la răcoare
Şi nu-s atinse de soare.

300. De ţi-s dragă, bădişor,

Scoate inima din dor,
Să-mi cumperi năframă albă,
Dragostea să nu se peardă.

301. M-o făcut maica lunea

Să-mi fie dragă lumea,
Pe badea l-o făcut joi
Să ne iubim amândoi!

302. Pentru badea Văsălie

Am cules struguri-n vie,
Şi mi-o dat cât-un sărut
Cu dulceaţă l-am umplut!

303. Io îs floare care creşte

Pântru cel ce o iubeşte,
Io îs floare de udat
La badea de sărutat.

304. Fă-mă, Doamne, o gherghină

La bade-al meu în grădină,
Dușmanul să mă privească
Badea-al meu să mă iubească.

305. Bade, fir de rozmarin

Nu mă ținea să suspin,
Vino-n vale la izvor
Că te-aștept cu mare dor.

Lista informatorilor etnofolclorici

- 1.** ARDEAN ŞTEFAN – 58 de ani, (iulie 1986), Homorod – Geoagiu,
Nr. 280, 281, 282, 283, 284, 285
- 2.** BĂDA MARIA – 55 de ani, (iulie 1986), Râpaş - com. Turdaş,
Nr. 48, 49, 50
- 3.** BELEA AURICA – 51 de ani, (iulie 1986), Voia – com. Balşa,
Nr. 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105
- 4.** BERICEANU IOAN – 70 de ani, (iulie 1986), Căstău – com.
Beriu, Nr. 14
- 5.** BĂDĂRĂU DOINA – 49 de ani, (august 1986), Căstău –
com. Beriu, Nr. 32
- 6.** BÂRCEAN ANA – 59 de ani, (iulie 1986), Căstău – com.
Beriu, Nr. 30, 31
- 7.** BIRESIU VIOREL – 50 de ani, (august 1986), Tămăşasa –
com. Mărtineşti, Nr. 29
- 8.** BODEA MARIA – 61 de ani, (mai 1986), Orăştioara de Sus,
Nr. 24, 25, 26
- 9.** BODEA ROZALIA – 44 de ani, (iulie 1986), Costeşti Deal –
com. Orăştioara de Sus, Nr. 236, 237, 238, 239
- 10.** BOGDAN ILEANA – 47 de ani, (aprilie 1986), Bucium –
com. Orăştioara de Sus, Nr. 231, 232, 233, 234, 235
- 11.** BOGDAN IRIMIE – 59 de ani, (iulie 1986), Mada – com.
Balşa, Nr. 13
- 12.** BOLDOR SUZANA – 21 de ani, (iulie 1986), Râpaş – com.
Turdaş, Nr. 165, 166
- 13.** BONDEA MARIA – 61 de ani, (iulie 1986), Spini – com.
Turdaş, Nr. 265, 266, 267, 268
- 14.** BORZA ELENA – 33 de ani, (august 1986), Tămăşasa –
com. Mărtineşti, Nr. 27

- 15.** BORZA IOAN – 64 de ani, (aprilie 1986), Aurel-Vlaicu – Geoagiu, Nr. 261, 262, 263, 264
- 16.** BORGHEAN ANA – 29 de ani, (iunie 1986), Căstău – com. Beriu, Nr. 15
- 17.** BRUZAN GELU – 33 de ani, (martie 1987), Orăştioara de Jos – com. Beriu, Nr. 227, 228, 229, 230
- 18.** BURTEA MARIA – 67 de ani, (iunie 1986), Romoşel – com. Romos, Nr. 5, 6
- 19.** CĂLIMAN ELENA – 61 de ani, (martie 1987), Bozeş – Geoagiu, Nr. 3, 34
- 20.** CÂNDROI ION – 59 de ani, (februarie 1987), Dâncu Mic – com. Mărtineşti, Nr. 117, 118, 119, 120
- 21.** CÂNDROI LEONTINA – 56 de ani, (februarie 1987), Dâncu Mic com. Mărtineşti, Nr. 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140
- 22.** CÂNDROI LUCREȚIA – 49 de ani, (februarie 1987), Dâncu Mic – com. Mărtineşti, Nr. 111, 112, 113, 114, 115, 116
- 23.** CIOLOCOI ELENA – 61 de ani, (aprilie 1986), Ludeşti – com. Orăştioara De Sus, Nr. 11, 65
- 24.** CRIŞAN RODICA – 49 de ani, (august 2007), Balşa, Nr. 73, 74, 75, 76, 77
- 25.** CRIŞAN EUFROSINA – 61 de ani, (martie 1987), Almaşul Mic de Munte com. Balşa, Nr. 200, 201, 202, 203, 204, 205
- 26.** COCREAN GHEORGHE – 66 de ani, (aprilie 1986), Tămăşasa – com. Mărtineşti, Nr. 28
- 27.** COMĂŞESCU VICTORIA – 60 de ani, (februarie 1989), Căstău – com. Beriu, Nr. 33
- 28.** COSOIAN MINERVA – 40 de ani, (mai 1986), Orăştioara de Sus, Nr. 16
- 29.** COSTESCU ELISABETA – 61 de ani, (mai 1985), Orăştioara de Sus, Nr. 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253
- 30.** DANCIU MARIA – 42 de ani, (iunie 1986), Râpaş – com. Turdaş, Nr. 128, 129, 130

- 31.** DĂNCESCU ROMULUS – 49 de ani, (septembrie 1988), Tămășasa – Com. Mărtinești, Nr. 149, 150, 151
- 32.** DĂNCIULESC MARIA – 69 de ani, (august 1986), Sereca – com. Beriu, Nr. 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127
- 33.** DĂNCIULESCU LUCREȚIA – 49 de ani, (noiembrie 1985), Tămășasa – com. Mărtinești, Nr. 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185
- 34.** DĂNILAŞ ZAMFIRA – 60 de ani, (februarie 1987), Vaidei – com. Romos, Nr. 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148
- 35.** DRĂGAN ANA LIVIA – 71 de ani, (octombrie 1984), Romos, Nr. 274, 275, 276, 277, 278, 279
- 36.** DRĂGOȚEL ELENA – 62 de ani, (octombrie 1984), Căstău – com. Beriu, Nr. 86, 87, 88, 89, 90
- 37.** HEREA MARIA – 60 de ani, (februarie 1986), Căstău – com. Beriu, Nr. 17
- 38.** HERLEA CORNELIA ANA – 59 de ani, (iunie 1985), Voia – com. Balșa, Nr. 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85
- 39.** IRDEAN VIOREL – 44 de ani, (mai 1986), Homorod – Geoagiu, Nr. 12
- 40.** IONAȘCU VASILE – 49 de ani, (septembrie 1985), Sibișel – com. Beriu, Nr. 8
- 41.** IRIMIE MARCU – 69 de ani, (iulie 1986), Cigmău – Geoagiu, Nr. 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260
- 42.** LICESCU SÂNZIANA – 55 de ani, (noiembrie 1985), Tămășasa – com. Mărtinești, Nr. 153, 154, 155
- 43.** LUP GHEORGHE – 70 de ani, (februarie 1986), Bobâlna – com. Rapoltu Mare, Nr. 19
- 44.** MARCU IOAN – 72 de ani, (iulie 1986), Bozeș – Geoagiu, Nr. 159, 160, 161, 162, 163
- 45.** MATIȘ GHEORGHE – 69 de nai, (mai 1986), Boiu – com. Rapoltu Mare, Nr. 44, 45, 46, 47
- 46.** BMIHUȚ ANA – 40 de ani, (august 1984), Mada – com. Balșa, Nr. 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72

- 47.** MUNTEAN FLOAREA – 49 de ani, (octombrie 1986), Poiana – com. Balșa, Nr. 206, 207, 208, 208, 209, 210
- 48.** NISTORESC SABINA – 50 de ani, (februarie 1985), Beriu, Nr. 54, 55, 56
- 49.** OPREA AURELIA – 69 de ani, (aprilie 1987), Rapolțel – com. Rapoltu Mare, Nr. 2
- 50.** PASCU ANA DOINA – 60 de ani, (iunie 1986), Pricaz – com. Turdaș, Nr. 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194
- 51.** PERA SIMION – 60 de ani, (noiembrie 1986), Geoagiu Nr. 195, 196, 197, 198, 199
- 52.** PICOȘ MARIA – 39 de ani, (martie 1984), Orăștie, Nr. 1
- 53.** POPA IOAN – 47 de ani, (iunie 1986), Orăștioara de Sus, Nr. 240, 241
- 54.** PRESECAN MARIA – 59 de ani, (martie 1986), Homorod – Geoagiu, Nr. 10
- 55.** RĂDULESCU ELENA – 51 de ani, (mai 1986), Bobâlna – com. Rapoltu Mare, Nr. 60, 61, 62, 63, 64
- 56.** RUSAN AUREL – 66 de ani, (septembrie 1987), Aurel Vlaicu, Nr. 106, 107, 113, 114
- 57.** RUSU ADRIANA – 64 de ani, (aprilie 1986), Orăștie, Nr. 18
- 58.** RUSU MARIA – 59 de ani, (februarie 1986), Bozeș – Geoagiu, Nr. 156, 157, 158
- 59.** ROMOȘAN FLORICA – 55 de ani, (martie 1986), Beriu, Nr. 2971, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305
- 60.** ROMOȘAN NICOLAE – 60 de ani, (mai 1986), Romoșel – com. Romos, Nr. 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171
- 61.** SAMOILĂ AUREL – 44 de ani, (iulie 1985), Sibișel - com. Beriu, Nr. 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226
- 62.** SAMOILESCU ANA – 50 de ani, (iunie 1986), Geoagiu, Nr. 20, 21, 22, 23

- 63.** SIBIŞAN ELISABETA – 39 de ani, (iulie 1984), Sibişel – com. Beriu, Nr. 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217
- 64.** STANCU ELENA – 39 de ani, (august 1984), Căstău – com. Beriu, Nr. 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 51, 52, 53
- 65.** STANCU NICOLAE – 59 de ani, (august 1984), Căstău – com. Beriu, Nr. 35, 92, 93, 94, 95, 96
- 66.** STROIA ROMULUS – 49 de ani, (martie 1984), Pişchinţi – com. Romos, Nr. 269, 270, 271, 272, 273
- 67.** ŞTEFAN IOANA – 61 de ani, (august 1986), Renghet – Geoagiu, Nr. 286, 287, 288, 289, 290
- 68.** TODEA VERGIL – 66 de ani, (mai 1968), Voia – com. Balşa Nr. 172, 173, 174, 175, 176, 177
- 69.** TODESCU LIVIU – 60 de ani, (martie 1988), Dâncu Mare – com. Mărtineşti, Nr. 141
- 70.** ȚÂRLEA RAVECA – 66 de ani, (septembrie 1985), Ardeu – com. Balşa, Nr. 91
- 71.** TIBULEAC FLORIN – 44 de ani, (octombrie 1984), Dâncu Mare – com. Mărtineşti, Nr. 7
- 72.** VĂIDEAN DOMNICA – 59 de ani, (mai 1984), Orăştie, Nr. 4, 9
- 73.** VULSAN MIHĂILĂ – 41 de ani, (iulie 1985), Costeşti – com. Orăştioara de Sus, Nr. 57, 58, 59, 242, 243, 244, 245, 246

Cuprins

Vino dor lângă izvor (Mariana Deac)	3
Argument (Marcel Lapteș)	6

CINE ARE VIVERS ȘI CÂNTĂ

Cântece de dragoste și dor

◆ Aseară te-am aşteptat	10
◆ La fântâna dorului	10
◆ Păsărică din Ardeal	11
◆ Verde-i frunza de brânduşă	12
◆ Dorule de la Hăşdău	12
◆ Mândro de ți-e voia ta	13
◆ Aseară și-alaltă seară	14
◆ Mama când m-o fost făcut	14
◆ Ca sălcuța din vâlcea	15
◆ M-o trimăs mama	15
◆ Cântă cucul, mierla cântă	16
◆ Dorul	16
◆ Hai mândro pe mal la Strei	17
◆ Am plecat la cununie	18
◆ Boii-n grâu și eu la mândra	18
◆ Pădure, dragă pădure	18
◆ Auzi mândră	19
◆ Mureş, apă curgătoare	19
◆ Strugurel bătut de brumă	20
◆ Frunză verde lemn uscat	20
◆ Firicel de floare-albastră	21
◆ Doină	21
◆ Mândro pentru ochii tăi	23
◆ Spune, mândro, maică-ta	23
◆ Măi bădiță	23
◆ Noapte bună, maica mea	24
◆ Bade când meri la pădure	24
◆ Întâlnii un drag bădiță	24
◆ Cât trăiești mândro pe lume	25
◆ Mândro când ti-i mărita	25
◆ Plecai mândro de la tine	25
◆ Avere-i mândro păcat	26

◆ Bădișor cu ochii verzi	26
◆ Așteaptă-mă mândro dragă	26
◆ Zis-a mândra către mine	27
◆ Să știi bade c-ai veni	27
◆ Dor de sat	28
◆ Când treci bade pe la noi	28
◆ De când mândro te-am văzut	29
◆ Frunză verde	29
◆ Ochii tăi îs mură neagră	30
◆ Mândra mea-i frumoasă fată	30
◆ Rosmarin ghelărenesc	31
◆ Știi tu mândro	31
◆ Cătu-i Ghelaru de mare	32
◆ Uite bade-n ochii mei	32
◆ Când mândra m-o sărutat	33
◆ Deschide mândruță ușa	33
◆ Mă-nsurai pentru avere	33
◆ Vai inima mea cea arsă	34
◆ Trecui valea și-un pârău	35
◆ Vino mândră după mine	35
◆ Mândrulită, la fântână	35
◆ Plânge, plânge Mărioară	36
◆ Pădureancă cu cătrință	37
◆ Să mă ia vântul cel mare	38
◆ Foaie verde și-o secară	39
◆ Ieși bădiță	39
◆ Pentru voi mândrele mele	40
◆ Trei feciori	40
◆ Bate vântul de la badea	41
◆ Mureșanca	41
◆ Ce mi-e drag	42
◆ Frunza-n codru se rărește	43
◆ Mândruță din Arănieș	43
◆ Busuioc frumos rotat	44
◆ Vine dorul badiului	44
◆ Mă-ntreabă iedera	45
 II.Cântece de cătănie, revoltă, înstrăinare și jale	46
◆ Spune-mi maică și ghicește	46
◆ Dor de mamă	46
◆ Cântec de cătănie	47

◆ Pe din jos de Orăştie	48
◆ Plin îi codru de voinici	48
◆ Măi cucule	49
◆ Jale de fată mare	49
◆ Cântec de jale	50
◆ Sălcioara	50
◆ Dă-mă maică	51
◆ Cântec de leagăn	51
◆ Trandafir din cornu' mesii	52
III.Cântece păstoreşti	53
◆ Ciobăniţă din Socet	53
◆ Mi-am pierdut cimpoile	54
◆ Ciobănaşul	55
IV.Cântece satirice	56
◆ A mea mândră se mărăită	56
◆ Femeia lenesă	56
◆ Leliţă din Orăştie	57
◆ Săptămâna lenii	58
◆ Bărbatul harnic	59
◆ Mă-nsurai şi luai nevastă	60
◆ Cântecul cânepii	61
Lista informatorilor folcloricii	62

HAI MÂNDRUȚĂ SĂ JUCĂM

Strigături de dragoste şi dor

◆ Cine are viers şi cântă	66
◆ Dragu-mi cu cine joc	66
◆ Vino bade sările	66
◆ Dă-mi bădiţă ochii mie	66
◆ Frunză verde din poiană	66
◆ Hai mândruță să jucăm	67
◆ Frumos îi badea frumos	67
◆ Asară şi altă sară	67
◆ Să mă pot, Doamne, afla	67
◆ Place-mi a juca	68
◆ Nici o poamă nu-i dulcie	68
◆ Cine joacă şi nu strigă	68
◆ Măi bărbate, bărbătuț	68
◆ Învârti-m-aş ca sucala	68

◆ Bate bine la podeală	69
◆ Pe ulița noastră-i tină	69
◆ Măi bădiță calce-ți gura	69
◆ Asta-i fata, cui îi place	69
◆ Cine n-are nici un dor	69
◆ Mândruță din altu' sat	70
◆ Joacă, lele, nu te face	70
◆ Vai, mândruțo, cum te-aș bate	70
◆ Pe drumu' care mărg eu	70
◆ Eu pe deal, mândra pe șes	70
◆ Fă-mă, Doamne, cal de-argint	70
◆ Părăuț cu apă rece	71
◆ Fluieră bade și cântă	71
◆ Hai, hai și iar hai	71
◆ Mândra-i ca o mură neagră	71
◆ Pântru mândra care-mi place	72
◆ Bate, Doamne, dealurile	72
◆ Plângeti drage floricele	72
◆ Lelița cu ochii verzi	72
◆ Frunza verde s-o uscat	72
◆ Toată lumea-mi strigă hoț	73
◆ De-ar ave fertile minte	73
◆ Fă-mă, Doamne, ce mi-i face	73
◆ Lasă-te, mândro, de iubit	73
◆ Trece-mă, bade, valea	73
◆ Badea-l meu, Ion îl cheamă	74
◆ Măghiran, cin' te-a pus peană	74
◆ Badea care-mi place mie	74
◆ Sărută-mă bade-n dinti	74
◆ Mă dusei cu coasa-n vale	74
◆ Mândro, la voi în grădină	75
◆ Di tri ori am vrut să mor	75
◆ De-ar fi doru' vânzător	75
◆ Dragu-mi ulița mare	75
◆ Tu bădiță, aşa-i gândit	75
◆ Du-te bade, cuc în berc	76
◆ Mândruță m-o blestemat	76
◆ Bădiță, verde trifoi	76
◆ Iubește-ți bade mândra	76
◆ Pe ulița mândri-n sus	77
◆ Pe la noi, pe la pădure	77
◆ Măi bădiță Niculae	77

◆ Nu te uita, lele, nu	77
◆ Vai de mine, mult dor duc	77
◆ Bate, Doamne, pe popa	78
◆ Mă uitai din deal în luncă	78
◆ Vino, bade, prin grădină	78
◆ Cu bădița drăgălaș	78
◆ Măi bădiță, hot mai ești	78
◆ Zis-ai bade, zis-ai câne	79
◆ Badea care-mi place mie	79
◆ Vai de mine, iacă-i sară	79
◆ Hai mândro cu mini pe luncă	79
◆ Pe ulița mândri-n sus	79
◆ Du-te bade, du-te iară	80
◆ Părăuț cu apă rece	80
◆ Auzit-am, auzit	80
◆ De-ar fi doru' tăt ca doru'	80
◆ Mă dusei vinerea-n târg	81
◆ Tot am zis mă duc, mă duc	81
◆ Frunzuliță de cicoară	81
◆ Badea meu, hăl tinerel	81
◆ Hai bădiță, să fugim	81
◆ Fetile care-s frumoase	82
◆ Nu ieși, leliță-n ușă	82
◆ Fost-am dragă cui și cui	82
◆ Pentru bădița hăl înalt	82
◆ Dragu-mi-i uliță mare	82
◆ Dă-mi, Doamne, ce-oi cere eu	83
◆ Surată, surată bună	83
◆ Eu aici, badea departe	83
◆ Tăt așe frumos ca banu'	83
◆ Sara bună, mândra mea	83
◆ Bade, pălărie nouă	84
◆ Tot trecând la mândra dealu'	84
◆ Auzit-am și văd bine	84
◆ Măghiran lapte-n ghioc	84
◆ Frunză verde de măslin	85
◆ Stai, mândră, să ne iubim	85
◆ Măicuța-mi punе de cină	85
◆ Dragu-mi-s fetițele, dragi	86
◆ Părăiș cu apă rece	86
◆ Trece-mă, bade, valea	86
◆ Bade, bade, la opinca	87

◆ Fetele, tăt fetele	87
◆ Bade, ochii tăi häi mici	87
◆ Sărută-mă bădișor	87
◆ Măi bădiță, mândru ești	87
◆ Iubește-mă, bade dragă	88
◆ Măi, bădiță, bădiț Gheorghe	88
◆ Spusu-mi-a frunza de prun	88
◆ Pentru mândra care-mi place	88
◆ Naltă-i mândra ca secara	88
◆ Câte mândre mi-am avut	88
◆ De când, mândro, te iubesc	89
◆ Foiae verde de bujori	89
◆ Mai ști, bade, că-i un an	89
◆ De când am drăguț birău	89
◆ Cine strică dragostea	89
◆ Măi bădiță, spic de grâu	89
◆ Bade-al meu Tânăr copil	90
◆ Spune-i bade, maică-ta	90
◆ Du-mă, Doamne, și mă pune	90
◆ Auzi, mândro, popa toacă	90
◆ Câte flori pe munte sus	91
◆ Câte boale am bolit	91
◆ Măi, bădiță, tu erai	91
◆ Ardă-te focu' cu drag	91
◆ Bade, pană trăndăfir	91
◆ Măi bădiță, pentru tine	92
◆ Bade, dragostea noastră	92
◆ Roșu-i măru' pădureț	92
◆ Fă-mă, Doamne, o gherghină	92
◆ După casă la badea	92
◆ Măi bădiță spic de grâu	93
◆ De m-aș duce tot la târg	93
◆ Sus îi lună, jos îi noru'	93
◆ Badea meu cu mândre multe	93
◆ Frunză verde de săcără	93
◆ Dragu-mi-i bădița 'nalt	94
◆ Asară și-alaltă sară	94
◆ Asară pe vremea cinei	94
◆ Trandafir de pe tuleu	94
◆ Măi bădiță, tu erai	95
◆ Bată vântu-n tine sat	95
◆ Cât îi satu nost de mare	95

◆ Tu mândruță, ochii tăi	95
◆ Măi bădiță, om ca tine	96
◆ Nici-un dor nu vine iute	96
◆ Mânce-te, bade, amaru'	96
◆ Du-te bade-o, ducete-ai	96
◆ Măi bădiță, câne-adânc	97
◆ Strugur roșu, rujinit	97
◆ Multe mândre-ar vrea să mor	97
◆ Horire-aș, horile-mi vin	98
◆ Mândruță, ochi ca la tine	98
◆ Frunză verde de prin vii	98
◆ Uiuuiu, să știe Leana me, aiha!	98
◆ Măi bădiță, întrebate-aș	98
◆ Bădiță ochi vinetii	99
◆ Foiaie verde de trifoi	99
◆ Du-mă mamă, Pătru	99
◆ Toată lumea aşa zice	99
◆ Trandafir cu creanga-n drum	100
◆ Peste Mureş, peste tău	100
◆ Păsărică din ogor	100
◆ Mândro din pricina ta	100
◆ Mică ești mândro, la stat	101
◆ De s-ar face fetele	101
◆ Mă duc mamă de la tine	101
◆ Mă rugai maică de tine	101
◆ Du-te, bade, ducă-te	101
◆ Tu leliță, lelișoară	102
◆ Du-te dor ca curcile	102
◆ Cin-să uită-n ochi la mine	102
◆ De-aș fi Tânăr ca odată	102
◆ Când te-apuci a săruta	103
◆ Prin pădure la dumbravă	103
◆ Până-i omu' tinerel	103
◆ Păstă Murăș, păstă tău	103
◆ Spusu-mi-o frunza de nuc	104
◆ Hai la horă, măi băieți	104
◆ Când ieram odată june	104
◆ Pe la noi prin prunișori	104
◆ Am un bade, nu o sută	104
◆ Foiaie verde de bujor	104
◆ Nu știe nime' ce știi eu	105
◆ Hai bade, cu mine-n lume	105

◆ Măi, bădiță, tu erai	105
◆ Dac-ar fi un fluieraș	105
◆ Trandafir, crescut în iarbă	105
◆ Foaie verde busuioc	106
◆ De când mi s-o dus bădiță	106
◆ Bădiță cu ochi de mure	106
◆ Așteaptă-mă, dor, că vin	106
◆ Foaie verde de bujor	107
◆ Dragi mi-s ochii lui badea	107
◆ Vai de mine, cât dor duc	107
◆ Cine m-a dat dorului	107
◆ Suie-mă, Doamne, la cer	107
◆ Vai de mine, c-am iubit	108
◆ Cântă păsărica-n iaz	108
◆ Eu aici, mândra-n alt sat	108
◆ Mândră, nu fi supărată	108
◆ Cucule de la pădure	108
◆ Fă-mă, Doamne, ce mi-i face	109
◆ Du-mă, Doamne-n dealu' Crucii	109
◆ Când eram la măicuță	109
◆ Bate, Doamne, omu' prost	110
◆ Plângе inimioara-n mine	110
◆ De-aicea și pân' la Pian	110
◆ Dă, murgule, pasu' mare	110
◆ Tot am zis și m-am jurat	110
◆ Leliță cu ochii verzi	110
◆ Hai, mândruță, să fugim	111
◆ Frunzuliță verde-n prun	111
◆ Zise maica către mine	111
◆ Pentru badea Niculae	111
◆ Bădiță, de urătu' tău	111
◆ Bădiță de peste deal	112
◆ Măi, bădiță, Niculiță	112
◆ De-ar fi lăsat, Dumnezău	112
◆ Fir-ar fi bade câne	112
◆ Câte mândre-am iubit eu	112
◆ Mândra care-o iubesc eu	113
◆ Pare-mi rău, după ce-mi pare	113
◆ Mândră, ce maică-ai avut	113
◆ Draga mea, că nu-i a mea	113
◆ Pântru mândra care-mi place	113
◆ Fusei asară la mândra	114

◆ Când era mândra de-un an	114
◆ Mândră, pe ulița ta	114
◆ Când m-ajunge dor mândră	114
◆ Rău îi stă râului rău	114
◆ Hai, mândro, să te sărut	115
◆ Tot suind la deal, la deal	115
◆ De cine mi dor și drag	115
◆ Iubește, bade, să-ți placă	115
◆ Apuca-m-aș de jucat	115
◆ Io cu ochii știu a face	115
◆ Zisa badea, cătă mine	116
◆ Și-o trimis badea de dor	116
◆ Nu gândi bade că-mi pasă	116
◆ Vino bade, prin grădină	116
◆ Scoboară, bade, la vale	116
◆ Duce-m-aș cu luna-n nor	117
◆ Părinte, Sfintia ta	117
◆ Eu nu știu că știu cântă	117
◆ Mândruliță pântru tine	117
◆ Urătu' de un' sosește	117
◆ Duce-m-aș cu luna-n nor	118
◆ Mândruliță, de demult	118
◆ Cu badea cu păru' tuns	118
◆ Uită, bade, ochii mei	118
◆ Nu gândi, bade, că-mi placi	118
◆ Badea-i alb ca laptele	119
◆ Dragostile și cu doru'	119
◆ Spune-i, bade, maică-ta	119
◆ Badea-i 'nalt, curaua lată	119
◆ Trage, mândră, cu ochiu	119
◆ Asară pe lună nouă	119
◆ Joacă, mândră, nu te face	120
◆ Lelița care iubește	120
◆ Fetele de pe la noi	120
◆ Nu te uita la cojoc	120
◆ Fetele ca fetele	120
◆ Trecui valea, mor de sete	121
◆ Sus opincă până poti	121
◆ Gura mea din ce-i făcută	121
◆ Uiuui, găină sură	121
◆ Frunză-n prun, frunză sub prun	121
◆ De-te doru-a mă-ntreba	122

◆ Lasă-mă, Doamne, să mor	122
◆ Răsărit-o luna-n sură	122
◆ La fântână, la sălcuță	122
◆ Tu, mândruță, ochii tăi	122
◆ Fetele din sat cu mine	123
◆ Spune-mi mândrulița mea	123
◆ Pe uliță mândri-n sus	123
◆ Floricică, vioarea	123
◆ De-ai ști bade, jalea mea	123
◆ Bade-al meu s-o lăudat	124
◆ Gura mea din ce-i făcută?	124
◆ Nu știu, noru-i nouros	124
◆ Leagănă-te vârf de brad	124
◆ Mândra mea de astă vară	124
◆ De-ar fi doru' vânzător	125
◆ De-aș ajunge zile multe	125
◆ Cine nu știe juca	125
◆ Cucuruz de pe ierugă	125
◆ Frunză verde, foi șि-o fragă	125
◆ Dragi mi-s ochii lui badea	126
◆ La fereastra lui badea	126
◆ Uite mândră-n ochii mei	126
◆ Ceață, ceață, negureață	126
◆ Mândra care mie-mi place	126
◆ Pentru badea ca lumina	126
◆ Auzi, bade, satu-i plin	127
◆ Vino, bade, de mă fură	127
◆ Bădița din altu' sat	127
◆ De știu bade c-ai veni	127
◆ Acu' badea trece dealu'	127
◆ Bade-al meu, mândru copil	127
◆ Iubește, bade, iubește	128
◆ Măi, bădiță, ochii tăi	128
◆ De ți-s dragă, bădișor	128
◆ M-o făcut maica lunea	128
◆ Pentru badea Văsălie	128
◆ Io îs floare care crește	128
◆ Fă-mă, Doamne, o gherghină	129
◆ Bade, fir de rozmarin	129
Lista informatorilor folclorici	130

Recunoscut ca zonă etnofolclorică cu o mare bogătie de creații artistice, din care s-a distins o literatură populară de dimensiuni impresionante, județul Hunedoara face parte din vetele românești de plămădire a poporului și limbii noastre străbune. Pe acest pământ se întâlnesc numeroase elemente de trai și cultură din orizontul arhaic al etnosului nostru național. Acestea s-au cristalizat de-a lungul vremurilor în valori etnofolclorice de mare sensibilitate care au contribuit prin marea diversitate de exprimare la unicitatea tezaurului folcloric a culturii române tradiționale.

În acest sens, volumul de folclor literar **VINO DOR LÂNGĂ IZVOR**, al prof. Marcel Lapteș, se înscrie în strategia noastră elaborată în cadrul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Hunedoara prin publicarea în cadrul colecției etnofolclorice **Ethnologica** a unor studii și sinteze menite să contribuie la descoperirea unor noi producții folclorice existente ca fapte vii în satele hunedorene și să le aducă în conștiința specialistilor și iubitorilor de folclor.

Ec. Mariana Deac
Director al Centrului
Județean pentru
Conservarea și Promovarea
Culturii Tradiționale Hunedoara

ISBN 978-973-622-534-5

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-973-622-534-5.